...усіх краёў, злучайцеся!

Савецкая Беларусь

Орган Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту Саветаў БССР.

АДРЭС РЭДАКЦЫІ: МЕНСК, рог вуліц Ленінскай і Карла Маркса (2-гі Дом Саветаў).
ТЭЛЕФОНЫ: Рэдакцыі—№ 478. Рэдактара—№ 769.
Матар'ял прымаецца—з 9-й да 3½ гадз.
Навыкарыстаныя рукапісы назад аўтарам не варочаюцца.

КАНТОРА: Менск, рог вуліц Ленінскай і Карла Маркса. Тэлеф. № 244. (2-гі Дом Саветаў).

КОШТ НУМАРУ 5 кап.

ПАДПІСНАЯ ПЛАТА: На 1 месяц ... 90 к. ... 3 ... 6 ... 4 р. 70 к. ... 1 год ... 8 р. ... Зьмена адрасу: іншагародняя — 20 к., мясцовая — 10 к.

ПЛАТА ЗА АБВЕСТКІ: За радок нанпарэлі пасьля тэксту 1 р. — к. За радок нанпарэлі перад тэкстам 1 р. 50 к. Сьпешныя на 50 проц. даражэй. Звыш тарыфу бярэцца 10 проц. падатку.

ПЛАТА ЗА ПУБЛІКАЦЫІ: ... Беспрацоўн. і чырвонаармейцы ... 15 ... За кожны дадатковы ... (Публікацыі ЗАГС'у—3 руб.)

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА у канторы газэты, ва ўсіх аддзяленьнях Беларускага Дзяржаўнага Выдавецтва і ва ўсіх пашт.-тэл. канторах. АБВЕСТКІ ПРЫМАЮЦЦА канторай газэты: Менск, рог Ленінскай і Карла Маркса (2-гі Дом Саветаў).

10 ГОД ВЫДАНЬНЯ. ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА. № 2 (2491), Пятніца 4-га студзеня 1929 г.

НАШАЯ ПРАПАНОВА.

«Праўда» ў перадавіцы «Наша прадложэньне» піша:

Наш урад зьвярнуўся да Польшчы з нотаю, у якой прапануе падпісаць пратакол аб уваходзе ў моц між СССР і Польшчаю Парыскага ўгавору ад 27 га ліпеня (так званага пакту Келёга).

Савецкая дыплёматыя ў процівагу пачыншчыкам вайны дамагаецца міру. Яшчэ ўлетку 1926 году савецкі ўрад прапанаваў Польшчы падпісаць угавор аб ненападзе. Здавалася-б, калі польскія мілітарысты сапраўды верацъ у свае ўласныя словы аб „чырвоным імпэрыялізьме" Масквы, дык яны абедзьвюма рукамі павінны былі-б ухапіцца за гэтую прапанову. На справе-ж усе іх гэтыя гутаркі маюць на мэце абдурыць масы, і па віне Варшавы бясконца зацяжныя перамовы аб гэтым пытаньні ўсё яшчэ стаяць на мёртвым пункце.

Цяпер савецкі ўрад, падцьвярджаючы сваю гатоўнасьць надпісаць угавор аб ненападзе, прапануе Польшчы надпісаць мірны пратакол. Новая прапанова зводзіцца да таго, каб Польшча паскорыла ратыфікацыю надпісанага ёю пакту Келёга—з боку СССР гэта ўжо зроблена—і каб па абедзьве дзяржавы распаўсюдзіць абавязацельствы «аб забароне вайны, як зброі нацыянальнае палітыкі». Гэтым самым ізноў падкрэсьліваецца міралюбнасьць савецкага ўраду і яго гатоўнасьць зрабіць усё магчымае, каб аздаравіць савецка-польскія дачыненьні.

Пакт Келёга—прадукт буржуазнае дыплёматыі. Савецкі ўрад, жадаючы павялічыць адказнасьць буржуазных урадаў перад іх народамі за ўзятыя на сябе гэтымі ўрадамі мінімальныя абавязацельствы, падпісаў аднак, яго. Цяпер савецкі ўрад робіць новы крок. Што-б ні адказаў польскі ўрад, савецкі ўрад, не забываючы аб сваёй абароне, будзе ўпарта і сыстэматычна праводзіць далей сваю палітыку міру, якая дыктуецца інтарэсамі сацыялістычнага будаўніцтва і ўсім комплексам вялікіх міжнародных задач Савецкага Саюзу.

НОТА ЛІТВІНАВА—УДАР У ХВОРАЕ МЕСЦА ІМПЭРЫЯЛІЗМУ.

БУРЖУАЗНЫ ДРУК ЭЎРОПЫ ІМКНЕЦЦА ЗВУЗІЦЬ ЗНАЧЭНЬНЕ САВЕЦКІХ ПРАПАНОЎ ПОЛЬСКАМУ ЎРАДУ.

Польскія мілітарысты зьбянтэжаны.

ВАРШАВА, 2-1. Польскі друк абмяркоўвае ноту Літвінава да польскага ўраду няспрыяюча. Афіцыёз «Глос Праўды» лічыць прапанову Літвінава «не зусім зразумелаю». На думку газэты, падцьвярджаць пакт Келёга спэцыяльным пратаколам двух дзяржаў—зусім непатрэбна. «Мо,—піша газэта,—савецкі ўрад мае на ўвазе пакт аб ненападзе? У такім разе ізноў выплывае пытаньне аб арбітражы. Мо варожыя адносіны савецкага ўраду да арбітражу цяпер зьмяніліся? Тады польская грамадзкая думка будзе вітаць умацаваньне мірных адносін з усходнім суседам Польшчы».

Прапанову Літвінава абмяркоўваюць усе газэты. Адносіны газэт да ноты Літвінава адбіваюцца ў такіх загалоўках: „Савецкая ўлада хоча выкарыстаць пакт Келёга ў сваіх інтарэсах», «Інтрыга проці Польшчы і Амэрыкі», «Няўдалы трук савецкае дыплёматыі». «Дыплёматычная пастка» і г. д.

«Кур'ер Поранны» прысьвячае перадавіцу ноце Літвінава. Газэта піша: «Ужо ў часе вайны савецкі ўрад выкарыстаў барысаўскі інцыдэнт (у пачатку 1920 г. савецкі ўрад зьвярнуўся да Польшчы з прапановаю распачаць мірныя перамовы ў Барысаве; польскі ўрад хацеў назначыць іншы пункт; з гэтае прычыны перамовы не адбыліся) для таго, каб дэманстраваць сваю міралюбнасьць і абвінаваціць польскі ўрад у ваяўніцтве. Рыскі ўгавор устанавіў мір між Польшчаю і СССР на цьвёрдых падставах. Ніякіх падстаў для вайны і канфлікту між Польшчаю і Масквою няма. Зараз, калі Літвінаў праціягвае Польшчы руку, каб прадэманстраваць непарушнасьць савецкіх мірных намераў у адносінах да Польшчы, нельга вымагаць ад Польшчы, каб яна аднеслася да гэтага кроку без усялякае крытыкі і без усебаковага разгляду. Літвінаў прапануе Польшчы даволі наіўную рэч. Зрабіўшы такую-ж прапанову Вал[illegible]арасу, Літвінаў, аднак, забывае пра Бухарэст, Гельсінгфорс, Равель і Рыгу, г. зн. пра 4 прыбалтыцкія дзяржавы, якія, у выпадку, калі Польшча падпіша прапанаваны Літвінавым пратакол, убачаць у гэтым акце нелёйяльнасьць». У заключнай частцы артыкулу газэта, як відаць, падрыхтоўвае чытача да магчымасьці адхіленьня савецкае прапановы, малюючы выступленьне Літвінава, як манэўр Камінтэрну. Увесь артыкул напісаны ў вельмі варожым і неспакойным тоне. Для характарыстыкі тону артыкулу даволі зазначыць, што ў самых першых радкох газэта піша так: «Нота прыслана Літвінавым, які замяшчае Чычэрына, а апошні знаходзіцца заграніцаю на пасадзе часовага шэфа Камінтэрну».

Водгукі ў Францыі.

ПАРЫЖ. 2-1. Паведамленьні з Масквы і Варшавы наконт савецкіх прапаноў да Польшчы асьвятлены ўсім французскім друкам. Аднак, шмат буйных пра вых буржуазных газэт ня спыняюцца на самых галоўных момантах абгрунтаваньня ў ноце Літвінава. Як відаць, чакаючы афіцыйнае ацэнкі большасьць газэт пакуль-што не абмяркоўвае савецкіх прапаноў.

ПАРЫЖ, 2-І. «Эко дэ Пары» зьмяшчае артыкул, прысьвечаны ноце Літвінава да польскага ўраду. Аўтар артыкулу, рэдактар газэты Пэтрынакс расцэньвае ноту Літвінава, як спробу савецкага ўраду «зруйнаваць салідарнасьць заходніх суседзяў СССР».

Вялікае ўражаньне ў Бэрліне.

БЭРЛІН. Нота Літвінава польскаму ўраду выклікала ў нямецкіх палітычных колах вялікае ўражаньне. «Фосішэ Цайтунг» у артыкуле пад загалоўкам „Выступленьне Літвінава за мір" піша так: „Літвінаў выкарыстаў надыход новага году, каб ізноў прадэманстраваць імкненьне савецкае палітыкі да міру». «Дойчэ Альгемайнэ Цайтунг» заяўляе, што нота сьведчыць аб сур'ёзнай апасцы СССР, якая выклікаецца ваеннымі намерамі Польшчы і выбрыкамі яе ў адносінах да Украіны і Беларусі. Газэта піша, што нота зьяўляецца новым паказальнікам мірнае прапаганды СССР а таксама яго імкненьня ўскласьці на Польшчу маральную адказнасьць за нэрвознасьць на ўсходзе Эўропы, якая выклікаецца небясьпекаю вайны.

„Франкфуртэр Цайтунг" лічыць, што нечаканая прапанова СССР прыводзе да практычнага ажыцьцяўленьня савецка-польскага ўгавору аб ненападзе. У Бэрліне вітаюць прапанову СССР, хоць задаюць запытаньні, якія, уласна кажучы, прычыны маглі яе выклікаць. Бач, Румынія таксама далучылася да пакту Келёга, аднак, яна не атрымала прапановы СССР.

Варшаўскі карэспандэнт „Кельнішэ Цайтунг" паведамляе, што нота выклікала ў варшаўскіх колах жвавую цікавасьць і разглядаецца як хвацкі ход савецкае замежнае палітыкі. Напершае, нота патрабуе зацьверджаньня пакту Келёга Злучанымі Штатамі, падругое, савецкі ўрад выказвае сябе, як зачыншчыка ў справе міру, патрэцяе, ажыцьцяўленьне прапановы замяніць савецка-польскі ўгавор аб ненападзе.

Перамовы між Югаславіяй і Італіяй.

ВЕНА. 31-12. Белградзкая газэта «Палітыка» паведамляе, што ў зьвязку з скончэньнем тэрміну ўгавору аб прыязьні між Італіяй і Югаславіяй, па ініцыятыве Югаславіі ў Рыме распачаліся перамовы наконт аднаўленьня ўгавору.

ПРАЛЕТАРЫЯТ ВІТАЕ ПРАПАНОВЫ СССР.

«ПОЛЬША НІЧОГА НЯ ЗРОБІЦЬ БЕЗ ЗАГАДУ СВАІХ ЗАХОДНІХ ГАСПАДАРОЎ».

ПАРЫЖ, 2-1. Орган кампартыі «Юманітэ» падкрэсьлівае, што прапанова Літвінава, якая лёгічна вынлывае з мірнае палітыкі савецкага ўраду, выкрывае паклепны характар баек нібы аб агрэсыўнасьці СССР. Газэта зазначае, што гэтыя байкі асабліва шырока распаўсюджваюцца ў апошні час у той самай Францыі, якая ня спыняе дастаўляць зброю Польшчы і Румыніі.

„Марудлівасьць дзяржаў у справе зацьверджаньня пакту Келёга,—піша газэта,—вельмі падазрона і поўнасьцю апраўдвае выказаныя Літвінавым апаскі. Атрымаўшы савецкую прапанову, Польшча ня зробіць нічога без загаду сваіх заходніх гаспадароў. Ва ўсякім разе яна ня здолее непасрэдна адхіліць прапановы савецкага ўраду, ня выкрыўшы перад усім сьветам сваіх агрэсыўных намераў. Буржуазны друк сьпяшаецца ўжо назваць ноту Літвінава «манэўрам», але пралетарыят вітае такія манэўры ў абарону міру».

У Лёндане „зьбіты з панталыку".

ЛЁНДАН, 2-І. «Дэйлі Тэлеграф» піша, што лёнданскія дыплёматычныя колы зьбіты з панталыку савецкаю прапановаю да Польшчы надаць неадкладна правамоцнасьць пакту Калёга між СССР і Польшчаю. У дыплёматычных колах ня ведаюць, чым тлумачыць „сапраўдныя імкненьні, якія пакладзены ў аснову савецкае прапановы».

«Сваім новым пацыфісцкім гэстам,—піша газэта,—Літвінаў магчыма спадзяецца перашкодзіць падрыхтоўчай камісіі да канфэрэнцыі аб разброеньні адмовіцца ад сур'ёзнага абмеркаваньня савецкае схемы разброеньня. Нарэшце, Літвінаў робіць такую-ж прапанову і Літве і намякае, што ён распаўсюдзіць яе далей на Фінляндыю, Эстонію і Латвію; але ён знарок ігнаруе Румынію, якая ўжо далучылася да пакту Калёга. Гэта тлумачыцца тым, што Літвінаў спрабуе пакласьці міну пад польска-савецкі саюз, забясьпечыўшы сабе польскі нэйтралітэт на выпадак расейска-румынскае вайны».

«ПРАПАНОВА ЛІТВІНАВА ПАСПРЫЕ СПРАВЕ РАЗБРОЕНЬНЯ».

БЭРЛІН, 2-І. Абмяркоўваючы ноту Літвінава «Бельнішэ Цайтунг» піша, «Прапанова, якую Літвінаў робіць Польшчы, вдольна паспрыяць перамовам аб разброеньні, бо Польшча супярэчыла да гэтага часу проці ўсякага скарачэньня ўзброеньняў, спасылаючыся на тое, што яна адчувае сябе пад пагрозаю з боку Савецкага Саюзу. Гэтая адгаворка цяпер адпадае».

Пошта-тэлеграма

Масква, генэральнаму сэкратару ЦК УсеКП(б) т. СТАЛІНУ.

Дзень сьвята працоўных Беларусі—дзесяцігодзьдзе існаваньня Беларускае Савецкае Сацыялістычнае Рэспублікі — адзначан пастановаю Юбілейнае Сэсіі Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту Беларускае Савецкае Сацыялістычнае Рэспублікі аб перайменаваньні Асінастрою, які зьяўляецца першай буйнай электрастанцыяй у будучай сыстэме электрыфікацыі Беларусі, як асновы сацыялістычнае перабудовы ўсяе народнае гаспадаркі Беларусі, у „Першую Раённую Беларускую электрастанцыю імя тав. І. В. Сталіна".

Гэта пастанова ўхвалена таму, што імя т. Сталіна карыстаецца сярод усіх працоўных БССР вялізарным аўтарытэтам, як тэарэтыка і практыка па вырашэньні нацыянальнага пытаньня ў умовах дыктатуры пралетарыяту і як кіраўніка Цэнтральнага Камітэту Усесаюзнае Камуністычнае Партыі (бальшавікоў).

Цэнтральны Выканаўчы Камітэт БССР пастанавіў у Вашай асобе прывітаць Усесаюзную Камуністычную Партыю (бальшавікоў) і яе Ленінскі ЦК, пад цьвёрдым кіраўніцтвам якога краіна дыктатуры пралетарыяту ўпэўненымі крокамі ідзе па шляху сацыялістычнага будаўніцтва да канчатковае перамогі сацыялізму.

Няхай жыве Ўсесаюзная Камуністычная Партыя (бальшавікоў) і Ленінскі ЦК УсеКП(б).

Няхай жыве Ленінская Бальшавіцкая Гвардыя і лепшы з ленінцаў т. Сталін.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР А. ЧАРВЯКОЎ.

Сэкратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР А. ХАЦКЕВІЧ.

1-га студзеня 1929 г., г. Менск.

Машэньніцтва з антысавецкімі мэтамі.

ПАРЫЖ. Гэтымі днямі французская паліцыя арыштавала ранейшага прадстаўніка бэрлінскага гандлёвага прадстаўніцтва ў Маскве Савельля Літвінава разам з кампаніяй белаэмігрантаў і міжнародных шэльмаў, якія сфабрыкавалі фальшывыя вэксалі з блянкам бэрлінскага гандлёвага прадстаўніцтва. Ня маючы магчымасьці даць довады, што гандлёвае прадстаўніцтва атрымала якія-небудзь тавары пад вэксалі, арыштаваныя ў сваіх паказаньнях выкарыстоўваюць усё тую-ж тэму «аб прапагандзе", заяўляючы, нібыта вэксалі выданы для Камінтэрну. Ублытваньне ў выключна крымінальную, выразна шэльмоўскую справу палітычных момантаў зьяўляецца, як відаць, спробаю закаламуціць справу і з гэтае прычыны нікога ня можа абмануць.

Рэакцыйныя французскія газэты перадрукоўваюць паказаньні арыштаваных для звычайных антысавецкіх мэт.

ЗАЎВАГА: ранейшы загадчык маскоўскае канторы бэрлінскага гандлёвага прадстаўніцтва, а потым супрацоўнік нашых гандлёвых арганізацый заграніцаю Савельлі Літвінаў, звольнены з працы ў маі 1927 году, сфабрыкаваў некалькі вэксалёў і, карыстаючыся старою даверанасьцю, выдадзенаю яму бэрлінскім гандлёвым прадстаўніцтвам, шэльмоўствам блянкаваў гэтыя вэксалі ад імя апошняга. Як толькі бэрлінскае гандлёвае прадстаўніцтва атрымала гэтае паведамленьне аб шэльмоўстве, яно зараз-жа зьвярнулася да французскае і нямецкае ўлады з просьбаю прыцягнуць вінаватых да крымінальнае адказнасьці. Французская паліцыя 10 га лістапада 1928 г. забрала ў адным з парыскіх банкаў усе выдадзеныя шэльмоўскія вэксалі, і ў выніку дазнаньня, якое зрабіла французская і нямецкая ўлада, 20-га сьнежня арыштавала як самаго Літвінава, так і яго двух супольнікаў—Іёфэ і Ліборыюса. Шэльмоўства проці гандлёвага прадстаўніцтва такім парадкам не ўдалося. Аўтары шэльмоўства ў хуткім часе будуць адказваць перад французскім крымінальным судом.

АНТЫСАВЕЦКІ ЗЬМЕСТ ПОЛЬСКА-РУМЫНСКАЕ КАНВЭНЦЫІ

ВЕНА, 2-1. Як паведамляюць з Бухарэсту, на пасяджэньні румынскае палаты дэпутатаў 31-га сьнежня сацыял-дэмакратычны дэпутат Пістынэр зьвярнуўся з запытаньнем да вайсковага міністра наконт дадатковага параграфу польска-румынскае канвэнцыі, падпісанае, водлуг існуючых заграніцаю чутак, улетку 1928 году. Пістынэр заявіў, што Румынія гэтым дадатковым параграфам уцягнута ў антысавецкі фронт, прычым Польшчы гарантуюцца межы, на якія яна ня мае права прэтэндаваць нават з пункту гледжаньня саюзных дзяржаў.

Вайсковы міністр Чахоўскі, які выступіў з адказам на запытаньне, ня спыніўся канкрэтна на пытаньні аб дадатковым параграфе.

Выступленьне Авэрэску за аднаўленьне перамоў з СССР

ВЕНА, 3-1. Авэрэску агаласіў у сваім органе артыкул наконт савецка-румынскіх дачыненьняў, які жвава абмяркоўваецца ўсім друкам. Паўтараючы звычайныя довады румынскага друку, Авэрэску заяўляе, што ў адсутнасьці да гэтага часу зносін між двума краямі вінен толькі СССР.

«Гэтае пытаньне,—піша Авэрэску,—адпавядае самым значным інтарэсам Румыніі. Апошняя нота Літвінава наконт пакту Келёга дае падставы спадзявацца, што ў выпадку аднаўленьня савецка-румынскіх перамоў Масква выкажа больш чуласьці, бо пазіцыя савецкае грамадзкасьці стала больш умеранаю. У зьвязку з далучэньнем СССР да пакту Келёга трэба спадзявацца, што ў выпадку аднаўленьня непасрэдных перамоў удасца дасягнуць савецка-румынскае згоды, адпавядаючае духу пакту Келёга».

НАНКІН КАНЧАТКОВА „ПРЫЗНАНЫ" МУКДЭНАМ.

ПЕКІН, 29-XII. Чжан-Сюэ-Лян, Чжан-Цзы-Сян і іншыя манчжурскія лідэры распаўсюджваюць праз тэлеграф абежнік, у якім заяўляюць аб жаданьні прызнаць уладу нацыянальнага ўраду.

У пацьверджаньне гэтага сёньня ў Мукдэне ўзьнят сьцяг Гаміндану.

ПУАНКАРЭ ЎДАЛОСЯ ЎХІЛІЦЦА АД АДСТАЎКІ.

ПАРЫЖ. 31-XII. Газэты паведамляюць, што Пуанкарэ, згадзіўся з жаданьнем прэзыдэнта Думэрга і не падаецца зараз у адстаўку, прычэпкаю для якое ён хацеў выкарастаць спрэчкі наваколя павялічэньня пэнсіі дэпутатам і наваколя закону аб нясумяшчальнасьці званьня дэпутата ці санатара з працаю на пасадах у гандлёва-прамысловых і фінансавых прадпрыемствах. Абодвы гэтыя законапраэкты ўхвалены палатаю.

Баўгарская рабочая партыя пад пагрозаю разгону.

ВЕНА. Урадавы друк Баўгарыі паведамляе аб узмацненьні рэпрэсій проці левага рабочага руху, а таксама піша пра магчымы роспуск рабочае партыі. Лік арыштаваных удзельнікаў нядаўняе дэманстрацыі рабочае моладзі (дэманстрацыя адбывалася ля памяшканьня парляманту) дасягнуў 23-х чалавек.

ПАЦЫФІСЦКІ ЗЬЕЗД У ФРАНКФУРЦЕ НА МАЙНЕ.

УДЗЕЛ ПРАФІНТЭРНУ І УЦСПС НА ЗЬЕЗЬДЗЕ.

МАСКВА 4-5-га студзеня 1929 году ў Франкфурце на-Майне адбудзецца міжнародная пацыфісцкая канфэрэнцыя, якую склікае міжнародная [illegible] жанчын «за мір і волю». Канфэ[illegible] будзе прысьвечана, галоўным [illegible], азнаямленьню з мэтадамі вядзеньня хімічнае вайны і спосабаў абароны мірнага жыхарства ад хімічнага нападу.

На канфэрэнцыю атрымалі запросіны Прафінтэрн і УЦСПС, якія пасылаюць туды сваю дэлегацыю.

ЭЎРАПЕІЗАЦЫЯ ПЭРСІІ.

ТЕГЕРАН. Урад падаў у мэджліс (парлямант) законапраэкт, каб усё пэрсыдзкае жыхарства абавязкова апранал[illegible] ў эўрапейскую вопратку. Парушэньне закону будзе карацца штрафам і зьняволеньнем. Апранаць чалму і духоўніцкую вопратку законапраэкт дазваляе толькі духоўным [illegible]обам.

Законапраэкт будзе разгледжан у парадку падвойнае сьпешнасьці.

Частка газэт вітае законапраэкт, а клерыкальныя колы востра выступаюць проці яго. „Туфан", згаджаючыся з патрэбаю перайсьці на эўрапейскую вопратку, выказваецца проці прымусовага ажыцьцяўленьня гэтага заходу.

ХІСТАНЬНЕ САБЕ НА ШКОДУ.

—Прызнаць ці ня прызнаць СССР афіцыйна? З аднаго боку, няма ніякіх прынцыповых адводаў проці аднаўленьня зносін з савецкаю рэспублікаю. Але з другога боку, гэтых зносін няма ніякае патрэбы аднаўляць, бо ёсьць-жа дзяржавы, якія афіцыйна ня прызналі СССР!

Якраз так разважае міністр замежных спраў Бэльгіі (маленькая дзяржава між Францыяй і Нямеччынай) Гіманс. Гіманс, як ён заявіў у бэльгійскім парляманце, не зьяўляецца прынцыповым ворагам аднаўленьня зносін з СССР.

„Аднак,—дадае ён,—каб аднавіць дыплёматычныя зносіны з СССР, мы павінны мець заяўрэньні наконт унутранага міру ў нашым краі. З другога боку, практыка Францыі і Англіі ня схіляе нас да прызнаньня ўраду СССР".

Такія «мудрыя» разважаньні часта можна было пачуць і ў ранейшыя гады з вуснаў бэльгійскіх і іншых дзяржаўных дзеячоў: з аднаго боку, нельга не сазнацца, з другога боку, нельга ня прызнаць. Дзелавыя разуменьні, гаспадарчыя інтарэсы капіталістычных дзяржаў, якія ня маюць з намі нармальных адносін, вымагаюць афіцыйна прызнаць нас. Але-ж трэба мець „заяўрэньні наконт унутранага спакою"!

Тут маецца на ўвазе „прапаганда", якую нібыта праводзіць наш урад у капіталістычных краёх. Гэтыя размовы аб прапагандзе, аб зноўнай дзейнасьці нашага ўраду цяраз намі адхіляліся. Ніводзін з буржуазных дзяржаўных дзеячоў ніводнага разу ня мог падаць фактаў, якія даводзілі-б аб нашым умешваньні ва ўнутраныя справы іх дзяржаў. Усё гэта толькі беспадстаўныя заявы, за якімі тоіцца непасрэдная варожая праца проці СССР. Спасылка на „практыку" Францыі і Англіі зусім сьмешная. Якраз на практыцы Францыі і Англіі лягчэй за ўсё пераканацца, да чаго вядзе адсутнасьць нармальных адносін між капіталістычнымі дзяржавамі і рэспублікаю саветаў. Зараз-жа пасьля прызнаньня нас Францыяй наша гаспадарчая сувязь з гэтым краем узмацнілася, а пасьля дыплёматычнага разрыву з Англіяй гаспадарчыя дзелавыя ўзаемадачыненьні з гэтаю дзяржаваю значна зьнізіліся. Вываз з Англіі да нас скараціўся якраз пасьля разрыву.

Нявыгаднасьць гэтага разрыву для ангельскае прамысловасьці стала нагэтульки яўнаю, што зараз ужо зьяўляюцца некаторыя ваганьні і ў лягеры самых цьвёрдалобых. Мы ўжо спыняліся раней на прамове Бутбі—сакратара ангельскага міністра фінансаў Чэрчыля, які зазначыў на патрэбу аднавіць дыплёматычныя зносіны з намі.

Зараз у Англіі наладжваецца падарожжа ў СССР дэлегацыі банкіраў, прамыслоўцаў і дзелавых людзей. Падарожжа гэтае дэлегацыі можна расцэньваць, як некаторы штуршок наперад у галіне заснаваньня нармальных узаемадачыненьняў з Англіяй. Ва ўсякім разе, для ангельскага ўраду ўсё цяжэй і цяжэй робіцца захоўваць сваю цьвёрдалобую «нявіннасьць» пад націскам гаспадарчых інтарэсаў ангельскае буржуазіі.

Такім парадкам, во[illegible] Англіі якраз павінен падштурхнуць Бэльгію да прызнаньня СССР, а не наадварот.

Тав. Літвінаў у сваёй прамове на сэсіі ЦВК СССР зазначыў, што [illegible] торыя капіталістычны[illegible] «пазбаўляючы сябе н[illegible] ўдзелу ў эканамічных [illegible] намі і зьвязаных з гэты[illegible] няюць акт так званае японскае помсты». Японская помста, гэта—самагубства, каб абавязкова зрабіць прыкрасьць ворагу. І Бэльгія, і Англія, і Чэхаславакія, і ўсе іншыя дзяржавы, якія ніяк не адважваюцца аднавіць з намі дыплёматычныя зносіны, робяць першна-перш шкоду сваім гаспадарчым інтарэсам, г. зн. праводзяць палітыку самазабойства. Як правільна зазначае орган ангельскае рабочае (згодніцкае) партыі «Дэйлі Геральд», глыбокая нянавісьць Чэмбэрлена і кансэрватараў да расейскае рэвалюцыі „адбірае ад іх здольнасьць разважаць".

Некаторым дзелавым колам Заходняе Эўропы клясавая нянавісьць да пралетарскае дзяржавы не перашкаджае ўсё-ж такі разважаць падзелавому і рабіць з гэтых разважаньняў належныя вывады. Прыкладам можа быць посьпех маскоўскіх гандлёвых перамоў між СССР і Нямеччынаю. Наўрад ці нямецкая буржуазія адносіцца да краю пралетарскае дыктатуры лепш, чымся ангельская, або чымся буржуазія маленькіх дзяржаў Бэльгіі і Чэхаславакіі. Калі-ж капіталістычная Нямеччына ўтварае з намі ўгавор, дык толькі выходзячы з сваіх уласных выгод і інтарэсаў.

Мы можам з поўным спакоем наглядаць за ваганьнямі капіталістычных урадаў у зьвязку з заснаваньнем нармальных з намі дачыненьняў, за варажбою на кафейнай гушчы Гімансаў (прызнаць ці ня прызнаць?). Мы добра ведаем, што кожны дзень адкладу дае шкоду ў першую чаргу тым, хто ня прызнае нас.

СССР жа будзе пашыраць і ўзмацняць сваю сацыялістычную гаспадарку [illegible]жаючы на хітравумныя інтрыгі [illegible] «прызнае», і тых, хто «не [illegible]

О. Л.

У Саюзе ССР.

КАНТРАКТАЦЫЯ ЗАСЕВАЎ ЯРЫНЫ.

МАСКВА. Калегія НК Гандлю СССР зацьвердзіла плян кантрактацыі збожавых засеваў ярыны ў 1929 годзе ў разьмеры 5.500.000 гэктараў, у тым ліку па РСФСР павінна быць законтрактавана 3.650.000 гэктараў, УССР—1.700.000 БССР—25.000, ЗСФСР і Сярэдняй Азіі—100.000 гэктараў.

З усяго засеўнага абшару, за кантрактаванага на 1929 год, 2.715.000 гэктараў закантрактавана пад гатунковыя засевы.

Сярэдні разьмер авансу на 1 гэктар устаноўлена на гатунковую пшаніцу ў 10 р. 50 к., на звычайную—8 р. 50 к. Сярэдні разьмер авансу павінен быць устаноўлен на месцох у залежнасьці ад сацыяльнага становішча земляроба, прычым большы аванс (у разьмеры не больш 50 проц.) устанаўляецца для бядняцкіх гаспадарак і калгасаў. Грашовыя авансы землеробам выдаюцца з разьліку 6-ці проц. гадавых.

Калегія прызнала, што кантрактацыя павінна быць цалкам пагоджана з вытворчымі задачамі, з перспэктыўным плянам перабудовы сельскае гаспадаркі і з плянам праводзеньня веснавое засеўнае кампаніі 1929 году.

Клясавая барацьба ў сібірскай вёсцы.

ТОМСК. Па вёсках адбываецца рашучая охватка беднаты з кулакамі. З некалькіх вёсак прысланы весткі аб забойстве кулакамі больш актыўных беднякоў, працаўнікоў кат-чытальняў і селькораў. У вёсцы Міхайлаўцы кулакі забілі 2-х братоў Сладковых, якія выявілі ў кулакоў 800 гэктараў утоенага засеву.

У адказ на гэта павялічваецца актыўнасьць беднаты. Спробы кулакоў сарваць самаабкладаньне і разьмеркаваць яго на ўсё жыхарства не маюць посьпеху. Серадзякі галасуюць разам з беднатою.

На клясавую барацьбу на вёсцы жвава адгукаюцца рабочыя-гарадчане, якія адлічваюць дзённы заробатак і наладжваюць надзельнікі, каб павялічыць сродкі на праводзеньне перавыбарчае кампаніі. Друкары і гарбары за свой кошт пасылаюць на вёску брыгады. Брыгады едуць у тыя раёны, дзе больш востра выяўляюць сябе кулакі.

Юнацкі сэкратарыят пры Прафінтэрне.

МАСКВА. Пры Прафінтэрне заснаваецца юнацкі сэкратарыят, які ставіць сваёю задачаю заснаваць сувязь між юнацкімі прафарганізацыямі розных краёў. Сэкратарыят выпусьціў спэцыяльную адозву да арганізацый рабочае моладзі з заклікам наладзіць сувязь з юнацкім сэкратарыятам пры Прафінтэрне.

Батракі будуць вызвалены ад працы ў час выбараў.

МАСКВА. Цэнтральная выбарчая камісія ўхваліла прапанаваць усім ЦВК саюзных і аўтаномных рэспублік, каб быў забясьпечан удзел у выбарах для ўсіх наёмных рабочых вясковых мясцовасьцяй, асабліва тых, якія працуюць у індывідуальных гаспадарках, праз вызваленьне іх ад працы на час выбараў. Асобы, якія ня вызваляць сваіх наёмных рабочых для ўдзелу ў выбарах, будуць прыцягвацца да адказнасьці.

Гэтую пастанову цэнтральная выбарчая камісія падае на зацьверджаньне прэзыдыуму ЦВК СССР.

Сьмерць т. Хідыл-Аліева.

МАСКВА. 1-га студзеня ў Маскве трагічна скончылася жыцьцё аднаго з лепшых працаўнікоў Узьбекістану т. Хідыл-Аліева. Тав. Аліеў быў у 1921 г. годзе старшынёю ЦВК Туркестанскае рэспублікі. З лістапада 1928 г. Аліеў быў абраны сябрам праўленьня Цэнтральнага Сельска-Гаспадарчага Банку.

Цэрквы і сынагогі—пад культурныя прытулкі.

ХАРКАЎ, 31-XII. З Арцёмаўскае акругі паведамляюць, што агульны сход рабочых Канстантынаўскага люстравага заводу патрабуе ад гарсавету зачыніць у Канстантынаўску цэрквы, сынагогі і сэктанцкія бажніцы і перадаць гэтыя памяшканьні пад культурныя ўстановы. Рабочыя заклікаюць насьледаваць іх прыкладзе рабочых усіх заводаў Канстантынаўскага раёну.

У ПАНСКАЙ ПОЛЬШЧЫ.

Напад на яўрэйскі тэатр у Варшаве.

25 сьнежня, г. ё. на першы дзень каляд, у Варшаве зроблен быў напад п'яных хуліганаў на тэатр „Элізэум", дзе іграе віленская яўрэйская трупа. П'яныя хуліганы кінуліся з кіямі на знаходзіўшуюся ў фай'э тэатру яўрэйскую публіку. Некаторыя хацелі даць хуліганам адпор, але тыя павыцягвалі нажы. Публіка страшэнна перапалохалася. У часе бойкі некалькі асоб з публікі было паранена.

Хуліганы, чуючы набліжэньне паліцыі, кінуліся ўцякаць, але аднаго з іх удалося злавіць.

(„Наш Пшэглёнд", № 357).

Польшча купляе 5.000 вагонаў пшаніцы.

«Дзень Польскі», орган польскіх кансэрватараў піша, быццам польскі ўрад закупіў заграніцай 5.000 вагонаў пшаніцы. Пры гэтым газэта дадае, што «як вядома, у сучасны момант сітуацыя на вёсцы зноў вельмі крытычная, з прычыны поўнай адсутнасьці грошай і немагчымасьці прадаць збожжа нават па самых нізкіх цэнах. Пагалоска аб прывозе заграмічнай пшаніцы выклікала сярод найшырэйшых с.-гаспадарчых сфэр зразумелы непакой».

Трэба прыпомніць пад увагу, што непакоіцца паны абшарнікі, а на вёсцы [illegible] у многіх хлеба няма.

Кангрэс партыі „УНДО".

24 і 25 сьнежня мін. году ў Львове адбыўся кангрэс партыі «Украінскае Народна-Дэмакратычнае Аб'яднаньне». Палітычны рэферат разам з справаздачай прачытаў лідэр „УНДО" Зьмітро Левіцкі. На кангрэсе выбраны новы ЦК партыі. Старшынёю партыі зноў выбраны З. Левіцкі.

Крадзеж вайсковай выналходкі.

Поездам з Парыжу прыехаў у Варшаву інжынэр П. Эдвардзі, які вёз у чэмадане плян новай вайсковай выналходкі. Пляны гэтыя ён меў даставіць генэральнаму штабу. У натоўпе зладзеі скралі чэмадан, падсунуўшы інжынэру Эдвардзі іншы чэмадан, напоўнены дрэвам. Зладзеі ня злоўлены.

15 тысяч школьнікаў Варшавы без абутку.

З 76 тысяч школьнікаў Варшавы 15 тысяч ня маюць абутк[illegible] вопраткі і ў марозныя [illegible] хадзіць у школу.

Бура н[illegible]

Гэтымі [illegible] слаўя [illegible] Бура [illegible]

ЮБІЛЕЙНАЯ СЭСІЯ ЦВК БССР.

ЗАКЛЮЧНАЕ СЛОВА тав. ЧАРВЯКОВА.

Таварышы! Той парадак дню, які быў вызначаны Прэзыдыумам Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту для працы юбілейнае сэсіі, скончыўся. На вялікі жаль, мы ня мелі магчымасьці заслухаць усе тыя прывітаньні, што хацелі зрабіць нам прадстаўнікі рабочых, сялянскіх і іншых устаноў і арганізацый, каб выказаць спачуваньні рабочым і сялянскім масам і ўсім працоўным Беларусі з прычыны 10-годзьдзя БССР. Таксама мы ня мелі магчымасьці, бо гэта заняло-б у нас надзвычайна многа часу, агаласіць усе тыя пісьмовыя тэлеграмы і прывітаньні, якія мы атрымалі з усіх канцоў Савецкага Саюзу і Савецкай Беларусі як ад устаноў, гэтак і ад паасобных працаўнікоў, пажадаўшых вітаць у асобе Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту ўсю працоўную Беларусь. Усе гэтыя прывітаньні будуць надрукаваны дзеля таго, каб давесьці аб іх да ведама ўсіх працоўных Беларусі, а таксама, каб адзначыць і занатаваць у гісторыі той факт, што 10 год існаваньня беларускай рэспублікі выклікаў надзвычайна вялікае спачуваньне з боку працоўных усяго Савецкага Саюзу. Мы атрымалі прывітаньне ад Цэнтральнага Камітэту УсеКП(б), Цэнтральнага Камітэту Камуністычнае партыі (бальшавікоў) Беларусі, а таксама цэнтральных камітэтаў і наогул партыйных камітэтаў іншых саюзных рэспублік, асобных губэрняў, акруг і г. д. У адказ на гэтыя прывітаньні мы ўжо прынялі дзьве пастановы: адну ў форме прывітаньня Цэнтральнаму Камітэту Усесаюзнай Камуністычнай партыі, другую—у форме прывітаньня Цэнтральнаму Камітэту Камуністычнае Партыі Беларусі. Гэтымі пастановамі мы яшчэ раз падкрэсьлілі, што працоўныя Беларусі добра разумеюць тую ролю правадыра і арганізатара, якую адыгрывае камуністычная партыя ў нашай барацьбе за вызваленьне і за перамогу сацыялізму. У гэтых адозвах мы выказалі тыя настроі, што існуюць сярод усіх працоўных Беларусі і якія сьведчаць, што для працоўных Беларусі камуністычная партыя зьяўляецца адзіным правадыром, за якім працоўныя Беларусі ішлі, ідуць і пад кіраўніцтвам якога яны і ў далейшым пойдуць па шляху працы, барацьбы і перамогі. Пагэтаму, таварышы, усім зразумела, што ўся наша сэсія, таксама як і ўсё сьвяткаваньне 10-годзьдзя існаваньня БССР, праходзіць пад адным з найбольш яскравых лёзунгаў, які прыкоўвае да сябе ўвагу працоўных Беларусі. Гэтым лёзунгам зьяўляецца лёзунг: Няхай жыве наш правадыр— камуністычная партыя! (воплескі).

Мы заслухалі таксама прывітаньні ад прадстаўнікоў нашых пралетарскіх асноўных цэнтраў Савецкага Саюзу—Ленінграду, Масквы, Харкава і інш. пралетарскіх цэнтраў Савецкага Саюзу. У гэтых прывітаньнях прадстаўнікі пралетарыяту выказвалі нам, што яны добра разумеюць усё значэньне ленінскага вырашэньня нацыянальнага пытаньня. Яны яшчэ раз нам падкрэсьлівалі тое, што расейскія, украінскія і іншыя пралетары ўсьвядомілі сабе ўсё значэньне правільнага вырашэньня нацыянальнага пытаньня для перамогі Кастрычнікавай рэвалюцыі ў далейшай барацьбе працоўных Беларусі за разьвіцьцё і перамогу сацыялізму, якое і ў барацьбе працоўных іншых нацыянальных савецкіх рэспублік будзе стаяць на чале, дапамагаючы ўсякімі сродкамі ў гэтай барацьбе і ў гэтай перамозе.

Такім чынам, той асноўны факт, што агалашэньне Савецкай Беларусі 10 год таму назад азначала набліжэньне працоўных Беларусі да расейскіх пралетарыяў і ў сучасны момант зьяўляецца адным з галоўнейшых фактараў, на падставе якіх мы зможам і ў далейшым цьвёрда ісьці па шляху да перамогі Кастрычнікавае рэвалюцыі. І таму, таварышы, усім зразумела, што другім асноўным і важнейшым лёзунгам сьвяткаваньня 10 годзьдзя БССР зьявіўся лёзунг прызнаньня пралетарыяту, як кіраўніком у саюзе паміж рабочай клясай і сялянствам, прызнаньня таго, што толькі падтрымліваючы гэты саюз Саюзных Рэспублік, мы зможам і ў далейшым ісьці па шляху перамог.

Вось што значыць другі важнейшы лёзунг, якімі мы аздобілі нашы штандары.

Няхай жыве пралетарыят, як кляса-гегемон, як кіраўнік у нашай барацьбе за перамогу сацыялізму! (Воплескі).

Далей, таварышы, мы заслухалі тут прывітаньні асобных Саюзных Савецкіх Рэспублік. Гэтыя прывітаньні паказваюць нам, што тая праца, якую вядуць працоўныя Беларусі, знаходзіць самы жывы водгук сярод працоўных іншых савецкіх рэспублік, раскіданых на бязьмежным абшары нашага Саюзу Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік.

Наша праца і барацьба знаходзіць у гэтых рэспубліках гэты сучасны водгук, таму што тыя задачы, якія стаяць перад Савецкай Беларусьсю, зьяўляюцца ў той жа самы час задачамі працоўных і іншых савецкіх рэспублік, што ворагі, якіх на сваім шляху спатыкае Савецкая Беларусь, зьўляюцца ў той-жа самы час і ворагамі іншых савецкіх рэспублік. І вось гэтае адзінства задач, адзінства ворагаў, супроць якіх трэба весьці барацьбу, зьяўляецца падставаю для збліжэньня савецкіх рэспублік паміж сабою, для існаваньня і далейшага ўзмацненьня Саюзу Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік. Далейшае ў з м а ц н е н ь н е Саюзу Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік, як адзіная і пэўная гарантыя таго, што і ў далейшым Савецкая Беларусь зможа захаваць сваю дзяржаўную незалежнасьць, зможа вырашаць тыя цяжкія задачы, якія перад намі стаяць наперадзе. Таму трэцім лёзунгам сьвяткаваньня 10-цігодзьдзя БССР зьўляецца:

Няхай жывуць нашы братэрскія Савецкія Сацыял. Рэспублікі!

Няхай жыве Саюз Савецкіх Сацыял. Рэспублік! (воплескі).

Мы заслухалі таксама, таварышы, прывітаньні з боку Чырвонай арміі. Пачынаючы ад кіруючага органу Чырвонай арміі ў асобе Рэвалюцыйнага Ваеннага Савету Рэспублікі, і канчаючы паасобнымі вайсковымі часткамі, што стаяць на тэрыторыі Беларусі,—усе вайсковыя арганізацыі і ўстановы, а таксама ўсе чырвонаармейцы, камандзіры і палітпрацаўнікі, уся Чырвоная армія пастаралася скарыстаць сьвяткаваньне 10-цігодзьдзя дзеля таго, каб выказаць нам, што працоўныя Беларусі могуць спакойна працаваць над далейшым сацыялістычным адраджэньнем і разьвіцьцём сваей працоўнай бацькаўшчыны.

Як ў мінулыя часы, у часы нападаў на нас з боку варожых нам капіталістычных дзяржаў, у часы акупацыі Чырвоная армія стаяла на межах Савецкай Беларусі, абараняючы нашу тэрыторыю, абараняючы рабочых і сялян, таксама і зараз Чырвоная армія стаіць на варце і абараняе нашу мірную працу.

Мы ўпэўнены, што Чырвоная армія выканае тыя абавязацельствы, якія яна дае працоўным Беларусі, выказваючы нам свае прывітаньні. Мы ўпэўнены ў тым, што Чырвоная армія зьявіцца, калі на нас нападуць нашы ворагі, тымі кадрамі, у якія ўвальюцца ўсе працоўныя Беларусі, і гэта будзе служыць гарантыяй таго, што мы ня толькі зможам абараніць нашу рэспубліку ад ворагаў, але мы зможам далёка за межамі нашай рэспублікі пашырыць уплывы сярпа і молату (воплескі).

Такім чынам, мы сёньня, у дзень 10-цігодзьдзя БССР, павінны паслаць яшчэ раз гарачае шчырае прывітаньне Чырвонай арміі і сказаць:

Няхай жыве наша слаўная Рабоча-Сялянская Чырвоная армія! (воплескі).

Усім тым нашым прыяцелям, усім нашым сябрам, што захацелі нас вітаць з 10-годзьдзем БССР, мы дасылаем нашу шчырую падзяку і выказваем цьвёрдую надзею на тое, што ў далейшым, захоўваючы нашы прыязныя братэрскія ўзаемаадносіны, мы адзінай братэрскай таварыскай сям'ёй будзем выконваць тыя вялікія задачы, якія паклаў на нас Вялікі Кастрычнік (воплескі).

Дарагія таварышы! Сьвяткаваньне 10-цігодзьдзя БССР [illegible]нулася далёка ва ўсіх рэспубліках. Для кожнага рабочага, для кожнага селяніна, работніцы, сялянкі і, наогул усіх працоўных БССР гэтае сьвята зьявілася вялічэзным сьвятам барацьбы, вялічэзным сьвятам перамогі, як на ваенным, так[сама] на гаспадарчым і культурн[ым] [фр]антах.

Кожн[ы з] нас, адбываючы гэтае сьвята, падводзіў і падводзіць вынікі нашай барацьбы на фронце мірнага сацыялістычнага будаўніцтва. Мы бачым, што як у нашай барацьбе, так і ў нашай працы нам удалося перамагчы дзякуючы таму, што рабочая кляса Беларусі заўсёды зьяўлялася адным з цьвёрдых і надзейных атрадаў агульных пралетарскіх армій Саюзу Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік і што, будучы гэтым цьвёрдым атрадам, пралетары, рабочыя Беларусі, заўсёды па заклiку сваей партыі ішлі рашуча ў бой, умíралі, [бі]лі ворагаў, і дабіваліся перамогі.

Надзвычайна вялікі [у]дзел у рэвалюцыі прыняло бел[арускае] сялянства, як у першыя дні Кастрычніка, так у да апошніх дзён рэвалюцыйны актуалізм штурхаў сялянства ў партызанскія атрады для барацьбы супроць астаткаў царскай арміі, для барацьбы супроць немецкіх, пятлюраўскіх, стракапытаўскіх і іншых банд і атрадаў; для барацьбы, урэшце, супроць самых ненавісных ворагаў працоўных Беларусі—польскіх паноў, якія хацелі захапіць нашу краіну і падпарадкаваць яе свайму ўладаньню. Гэты рэвалюцыйны энтузіязм падтрымліваў сілы нашага сялянства ў тыя цяжкія часы, калі зруйнаваная войнамі і акупацыямі наша галодная, халодная краіна прыступіла да мірнай працы.

Для беларускага сялянства ня было другога выходу ня было другога шляху, акрамя таго шляху, на які ўказала сялянства камуністычная партыя.

Гэты шлях быў шляхам барацьбы за канчатковую перамогу над ура[дам] абшарнікаў, паноў і цароў,—гэта быў шлях сацыялістычнага будаўніцтва і на гэтаму шляху для перамогі над нашымі ворагамі пайшло працоўнае сялянства, па гэтаму шляху яно ідзе і ў сучасны момант. Толькі ідучы па гэтаму шляху, па якім вядзе сялянства камуністычная партыя, і ў далейшым мы зможам выйсьці з беднасьці, някультурнасьці, мы зможам перамагчы ўсё тое цяжкае, што нам засталося ў спадчыну ад старога.

Першую зорку гэтага новага ўжо маем. Мы ўжо маем пабудаваныя намі пасёлкі, мы ўжо маем камуны, арцелі, мы маем пабудаваную кааперацыю, мы ўжо маем шлях, які называецца шляхам калектывізацыі, што забясьпечвае беднейшаму серадняцкаму сялянству пэўны выхад з цяжкага становішча.

Мы падводзілі вынікі ўдзелу ў нашай працы і барацьбе з боку нашых культурных высокакваліфікаваных працаўнікоў. Толькі дзякуючы таму, што для аднаўленьня сацыялістычнага разьвіцьця Беларусі ў першых днях утварэньня БССР захапіла лепшых сыноў Беларускай рэспублікі, нам удалося адразу стаць на шлях адбудовы і перабудовы нашай гаспадаркі. Сумленна адданыя працоўным масам Беларусі кваліфікаваныя навуковыя і культурныя працаўнікі ў самыя цяжкія часы існаваньня Савецкай Беларусі ішлі разам з намі пад кіраўніцтвам КПБ. Сёньня, ў дзень 10-цігодзьдзя БССР, трэба сказаць усім гэтым сынам працоўнай краіны наша шчырае «дзякуй». Разам з імі мы адваёўвалі, разам з імі мы перабудоўвалі, разам з імі мы будзем у далейшым будаваць нашу сацыялістычную бацькаўшчыну.

Дарагія таварышы! Далёка ня ўсе задачы, што паставіў перад намі Вялікі Кастрычнік, намі вырашаны. Але гэтыя задачы мы павінны вырашыць. Мы ні ў якім разе ня можам дапусьціць адступленьня назад. Мы заўжды павінны імкнуцца да таго, каб ісьці ўперад, захоўваючы ўзятыя намі тэмп, разьвіваючы і пашыраючы ўсе тыя мерапрыемствы, што былі намі ўжо да гэтага часу распачаты, бо гэта ёсьць адзіная гарантыя перамогі сацыялізму.

Дазвольце, таварышы, выказаць цьвёрдую надзею на тое, што працоўныя Савецкай Беларусі ў другое 10-цігодзьдзе свайго існаваньня пры падтрымцы працоўных іншых Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік і пад кіраўніцтвам нашага правадыра —Камуністычнай партыі—змогуць і ў далейшым ісьці пасьпяхова па шляху сацыялістычнага будаўніцтва.

Дазвольце, таварышы, выказаць цьвёрдую надзею таксама на тое, што тыя нашыя браты, якія ў сучасны момант знаходзяцца пад ботам капіталістаў, абшарнікаў, наогул буржуазеі, што яны ў выніку няўхільнага гістарычнага разьвіцьця клясаў й барацьбы ў капіталістычных староньках вызваляцца з-пад улады паноў. Яны далучацца да нашай агульнай сям'і працоўных. Разам з імі нам яшчэ лягчэй будзе вырашаць вялікія важныя і адказныя задачы Кастрычнікавай рэвалюцыі і разам з імі мы яшчэ хутчэй пойдзем па шляху вырашэньня гэтых задач Кастрычнікавай рэвалюцыі.

Няхай-жа жыве наша далейшая праца!

Няхай жыве наша барацьба і перамога ў гэтай барацьбе за сусьветны Кастрычнік (воплескі).

Урачыстую сэсію ЦВК БССР, прысьвечаную дзесятай гадавіне агалашэньня БССР, абвяшчаю закрытай (воплескі, Інтэрнацыянал).

Няхай жыве БССР і яе ўрад!

Байцы №-га Чырвонаштандартнага стралковага палка № Беларускай імя Фрунзэ дывізіі шчыра вітаюць урад БССР і ў вашым твары ўсіх працоўных з дзесяцігодзьдзем Беларускае Сав. Сац. Рэспублікі. У мінулым ад ракі Б[я]рэзіны да Віслы крывёю сваіх лепшых байцоў мы адстойвалі правы пралетарыяту. У будучым па вашаму закліку і пад кіраўніцтвам партыі і рабочае клясы з гонарам панясём чырвоны штандар туды, дзе пераможцы 6-й брыгады (нашай папярэдніцы) ужо адзін раз яго трымалі - Берэсьце, Беласток, Ліду і Горадню.

Сёньня мы моцны, сьвядомы і кладзём усе сілы на сацыялістычнае будаўніцтва краіны, якое зьяўляецца для нас яскравым сьветачам у вучобе.

Няхай жыве БССР і яе ўрад!

Няхай жыве УсеКП(б)—кіраўнік савецкай улады і арганізатар Чырвонай арміі!

Наша шчырае прывітаньне пралетарыяту Заходняй Беларусі!

Сьвяткаваньне 10-годзьдз[я БССР]

ПРЫВІТАНЬНІ ПРАЦОЎНЫМ БССР.

ЦК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР.

Ад усёй душы рэвалюцыянэра бальшавіка, які прапрацаваў амаль 10 год у Савецкай і Заходняй Беларусі вітаю Савецкую Беларусь з 10-цігодзьдзем. МЭРТЭКС.

ЦВК і СНК БССР

[illegible]

Старшыні ЦВК БССР т. Чарвякову.

Вітаючы з дзесятай гадавінай існаваньня Беларускай Сацыялістычнай Савецкай Рэспублікі, шлю пажаданьне далейшай карыснай працы ў справе ўзмацненьня братэрскага саюзу працоўных ССР. ПАХОМАЎ.

Н-НОЎГАРАД.

Старшыні СНК БССР т. Галадзеду.

[illegible]

Няхай жыве Вольная Беларусь!

Былы чырвоны партызан ПРАКОФЕЎ.

ПРЫВІТАНЬНЕ АД РАБОЧЫХ КІЕВА.

КІЕЎ. У сувязі з 10-годзьдзем існаваньня БССР рабочыя кіеўскіх прадпрыемстваў зьвярнуліся з прывітальнымі тэлеграмамі да ЦВК БССР, ЦСПСБ і ЦК камсамолу Беларусі. Кіеўскія навуковыя і грамадзкія арганізацыі прыслалі сваіх прадстаўнікоў на юбілейныя ўрачыстасьці.

ЦВК БССР

[illegible]

Камандзір і Камісар дывізіі АКУЛІЧ.

Пам. па палітчасьці СЫЧОЎ.

Нач. штабу ПРОНІН.

ЦК КП(б)Б.

[illegible]

Сьвяткавалі ўрачыста.

(Ліст з Мазыра).

А 10 гадзіне раніцы на [illegible] прыходзяць [illegible] выходзяць таксама на плац.

На трыбуне тав. Прышчэпаў, нам. старшыні АВК, дэлегацыя гомельскіх рабочых і цэлы шэраг іншых прадстаўнікоў. Старшыня камісіі па праводзінах сьвята адчыняе мітынг і першае слова дае Наркамзему Беларусі т. Прышчэпаву, якога сустракаюць моцнымі гукамі „ура".

Тав. Прышчэпаў у сваёй прамове яскрава ахарактарызаваў нашы дасягненьні за 10 год існаваньня Савецкай Беларусі. Ад АВК выступіў нам. старшыні АВК т. Барсукоў, які гаварыў аб дасягненьнях у нашай акрузе.

Ад акругкому КП(б)Б вітаў т. Зіміч, ад прафсаюзаў старшыня АПБ тав. Калмановіч, ад Чырвонае арміі т. Стасін і ад гомельскіх рабочых т. Кагановіч.

Дэманстрацыя накіравалася на закладку гартэатру-клюбу імя 10-годзьдзя БССР. Тэатр будзе каштаваць 400000 руб. Ён будзе будавацца два гады. Пасьля гэтага дэманстрацыя накіравалася на магілкі барацьбітоў.

Увечары па ўсіх клюбах і чырвоных кутках адбыліся ўрачыстыя пасяджэньні, прысьвечаныя 10-й гадавіне БССР. У міжсаюзным клюбе імя Гомскага адбылося ўрачыстае пасяджэньне праўленьня клюбу з удзелам рабочых. З прывітаньнем ад гомельскіх рабочых выступілі т. т. Кацэнбэрг, Кагановіч, Сьнежаў. Ад мазырскіх рабочых ім адказваў тав. Саф'ян (рабочы электрастанцыі).

У адзнаку 10-годзьдзя БССР па акрузе адчыняецца цэлы шэраг культурных устаноў, ясьляў, дзіцячых садоў і г. д.

Я—м.

Беларускае сьвята ў Ленінградзе.

(Па тэлефону ад нашага спэцыяльнага карэспандэнта).

ЛЕНІНГРАД, 3-І. Беларускі Дом Асьветы ў Ленінградзе 31-га сьнежня ўвечары [illegible] ўрачыстае сьвяткаваньне 10-годзьдзя агалашэньня БССР. На сьвята [illegible] 10-годзьдзя БССР былі запрошаны рабочыя фабрык і заводаў Ленінграду і прадстаўнікі розных навуковых інстытуцый. Было так многа гасьцей і жадаючых прывітаць з 10-годзьдзем БССР, што кіраўнікі ўрачыстага пасяджэньня былі прымушаны скараціць [illegible] там утварэньня БССР.

Ад Усесаюзнай Акадэміі Навук выступіў з прывітаньнем вядомы вучоны акадэмік Карскі. Ад І-га Ленінградзкага Універсытэту вітаў т. Пушкарэвіч.

Урачыстае пасяджэньне было зазьнята Белдзяржкіно.

На ўрачыстым адчыненьні Цэнтр[альнага] Дому Селяніна.

30 сьнежня адбылося ўрачыстае адчыненьне Цэнтральнага Дому Селяніна.

Вялікая зала Дому Селяніна перапоўнена. Прысутнічаюць сяляне делегаты з ўсіх акруг БССР, рабочыя дэлегацыі, якія прыехалі на сьвяткаваньне 10-годзьдзя агалашэньня БССР, з розных прадпрыемстваў Беларусі, а таксама і госьці—з братэрскіх рэспублік.

Адчыняючы ўрачыстае пасяджэньне нам. Наркамзему т. Масюкоў спыняецца на дасягненьнях за 10 год існаваньня Савецкай Беларусі ва ўсіх галінах і ў прыватнасьці на дасягненьнях нашае сельскае гаспадаркі. Пасьля абраньня прэзыдыуму з прывітаньнем ад імя ЦК КП(б)Б і Беларускага ўраду выступіў СЭКРАТАР ЦВК БССР т. А. І. ХАЦКЕВІЧ.

Тав. Хацкевіч кажа, што ва ўмовах БССР мы прыступілі да культурнага і гаспадарчага будаўніцтва толькі пасьля таго, як наша гэраічная Чырвоная армія выгнала акупантаў-белапалякаў. Нам засталася разруйнаваная гаспадарка, прышлося будаваць амаль з нічога і вось за такі кароткі пэрыяд наша БССР мае чым пахваліцца. Назбраная працай рабочых і сялян, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, мы ва ўсіх галінах нашага будаўніцтва маем такія дасягненьні, аб якіх 10 год таму назад было нават і цяжка марыць.

Тав. Хацкевіч зазначае таксама на тую дапамогу, якую аказалі нам іншыя братэрскія рэспублікі Вялікага Саюзу.

У заключэньне т. Хацкевіч спыняецца на вялікім культурным значэньні Цэнтральнага Дому Селяніна, які дапаможа нашаму сялянству падняць сваю культурнасьць і культурнасьць сельскай гаспадаркі БССР, а разам з тым і ўраджайнасьць яе.

Гучныя воплескі былі адказам, партыі і Ураду, што агульнымі сіламі рабочых і сялян мы не застановімся на тых дасягненьнях, якія маем за 10 г. існаваньня БССР, а пойдзем да яшчэ большых перамог на гаспадарчым і культурным фронце.

З прывітаньнем ад імя ЦСПСБ выступіў т. Войтэнка, які зазначыў аб ўсё палепшаючайся сувязі рабочых і сялян.

Тав. Філатаў ад імя будаўнікоў перадае мадэль Цэнтральнага Дому Селяніна, як сымбаля сувязі рабочых і сялян.

Селянін т. Шлапакоў у сваім прывітаньні ўказвае на розьніцу паміж будаўніцтвам буржуазіі і Савецкай улады. Буржуазія будуе для рабочых і сялян турмы, а ў нас будуюцца такія вялікія палацы культуры, як гэты Дом Селяніна.

Прадстаўнік дэлегацый братэрскіх рэспублік у сва[і]х прывітаньнях адзначае, што яны дзівяцца такім вялікім дасягненьням, якія мае за 10 год Савецкая Беларусь. Гэты Дом Селяніна зьяўляецца палацам адпачынку і культуры, гаварылі дэлегаты, і гэтае дасягненьне дала нам Кастрычнікавая рэвалюцыя.

Селянін Хмялеўскі ад імя сялян БССР кажа, што сялянства ўжо даўно зразумела да куды вядзе камуністычная партыя і Савецкая ўлада. Яны вядуць нас да дабрабыту шага жыцьця, да культуры. Гэты Дом Селяніна, кажа т. Хмялеўскі, будзе культурным цэнтрам, праз які сяляне атрымаюць належныя веды для падняцьця культурнасьці, для падняцьця ўраджайнасьці і для пераходу на новыя формы землекарыстаньня.

— Ці былі раней у вёсках газэты?—Не, мы іх ня бачылі, адказвае селянін Хмялеўскі. А зараз у нас няма ніводнай вёскі дзе ня чыталі-б газэт. Кулакі ўсё спрабуюць падарваць Савецкую ўладу, але мы сяляне—бедныя і серадняі дадзім ім рашучы адпор.

Пад гучныя воплескі сход прымае пастанову аб наданьні Цэнтральнаму Дому Селяніна імя 10-хгодзьдзя БССР.

У заключэньне быў выслуханы [illegible] канцэрт па радыё.

Аб перавыбарах саветаў.

Да ўсіх ЦК нацкампартый, крайкомаў, абкомаў і губкомаў.

Адозва ЦК УсеКП(б).

ЦК звяртае ўвагу партарганізацый на выключную палітычную важнасьць кампаніі перавыбараў саветаў, якая адбываецца ў варунках узмоцненага вонкавага націску на СССР з боку імпэрыялістычных дзяржаў і абвастрэньня клясавае барацьбы ўнутры краю ў сувязку з ростам супраціўленьня капіталістычных элемэнтаў процi нашае палітыкі індустрыялізацыі краю і сацыялістычнае перабудовы сельскае гаспадаркі. ЦК прапануе масавым партыйным арганізацыям у сувязку з выбарчай кампаніяй мабілізаваць пралетарскія і сялянскія масы **НАВАКОЛ АСНОЎНЫХ ЗАДАЧ ПАЛІТЫКІ ПАРТЫІ І САВЕЦКАЕ ЎЛАДЫ**: 1) забясьпечаньне міру і ўзмацненьне абароннай магчымасьцяў СССР; 2) забясьпечаньне сучаснага тэмпу індустрыялізацыі краю; 3) уздым ураджайнасьці і перабудова сельскае гаспадаркі на сацыялістычных асновах; 4) пашырэньне барацьбы з бюракратызмам, а таксама палепшаньне і спрашчэньне дзяржаўнага апарату.

Ва ўмовах сучаснага абвастрэньня супярэчнасьцяў у капіталістычнай сыстэме, ва ўмовах барацьбы між капіталам і рабочаю клясаю, пры новых і новых спробах узмоцненага націску імпэрыялістычных краёў на СССР, мы пастаўлены перад узрастаючаю небясьпекаю новых войн і, перш-наперш, перад небясьпекаю ўзброенага націску імпэрыялістаў на СССР. Рашучаю барацьбою за мір і разброеньне, няспыннымі выкрываньнямі драпежніцкіх плянаў імпэрыялістаў, савецкі ўрад робіць усё, што ад яго залежыць, каб адхіліць новую крывавую бойню. Рабочыя і працоўныя нашага краю павінны рашуча падтрымаць мірную палітыку савецкага ўраду і быць гатовымі да рашучага адпору спробам імпэрыялістаў сарваць нашае мірнае сацыялістычнае будаўніцтва. Задача рабочых і ўсіх працоўных савецкага краю—пільна сачыць за сваімі межамі і ўсімі спосабамі [illegible] нашу Чырвоную армію, якая [illegible]рце гэтых межаў.

[illegible]стрыялізацыі ў нас з посьпе[хам] [illegible] наперад. Пашырэньне [illegible] годзе пераялі[illegible] [illegible]ета на капі[illegible] больш як [illegible] далейшае [illegible] народ[illegible]нае вагі. Мы маем кольказны рост рабочае клясы, усё большае і большае нашырэньне 7-мігадзіннага працоўнага дню, першыя значныя посьпехі ў галіне зьніжэньня сабекошту прадукцыі, бясспрэчны ўздым матэр'яльнага і культурнага ўзроўню мас.

Аднак, пры праводзеньні індустрыялізацыі мы натыкаемся на вялікія цяжкасьці, якія выкліваюць з нашае эканамічнае і культурнае адсталасьці. Гэтыя цяжкасьці грунтуюцца на недахопе сродкаў для разгортваньня прамысловасьці, на недахопе тавараў для поўнага задаваленьня патрэбы мас, вельмі марудным тэмпе разьвіцьця сельскае, асабліва збожжавае, гаспадаркі. Мы здолеем перамагчы гэтыя цяжкасьці толькі праз вялікае напружаньне сіл рабочых і ўсіх працоўных мас. Не могучы краці ў чужаземных капіталістаў, мы **МОЖАМ ЗНАЙСЬЦІ НОВЫЯ СОТНІ МІЛІЁНАЎ**, патрэбных для пабудовы і рамонту фабрык і заводаў, для новых капітальных укладаў, для цяжкае індустрыі і вырабу сродкаў вытворчасьці, для адбудовы новых галін вытворчасьці, якая вызваліць нас ад залежнасьці ад імпэрыялістычных краёў, **ТОЛЬКІ МАБІЛІЗАЦЫЯЙ УСІХ ЭКАНАМІЧНЫХ РЭСУРСАЎ КРАЮ**, узьняцьцем прадукцыйнасьці працы, зьвішчэньнем прагулаў, узьняцьцем працоўнае дысцыпліны прадпрыемства, зьніжэньнем сабекошту, цьвёрдым і рашучым скарачэньнем накладных выдаткаў і рацыяналізацыяй вытворчасьці. Скарачэньне тэмпу індустрыялізацыі азначала-б падрыў самастойнасьці нашага краю, азначала-б далейшае абвастрэньне таварнага голаду, незадаволеньне ўзрастаючых патрэб сялянскіх мас у сельскагаспадарчых машынах, угнаеньнях, у патрэбных таварах, азначала-б затрыманьне росту эканамічнага і палітычнага значэньня рабочае клясы ў нашым краі, нарэшце, азначала-б рост беспрацоўя. Самыя жыцьцёвыя інтарэсы нашага краю, інтарэсы сацыялістычнага будаўніцтва, інтарэсы пралетарскае дыктатуры, інтарэсы самых шырокіх мас працоўных гораду і вёскі **ВЫМАГАЮЦЬ** забясьпечаньня і ўзмацненьня тэмпу нашае індустрыялізацыі.

Але аднаю з галоўных перашкод для забясьпекі і ўзмацненьня тэмпу індустрыялізацыі нашага краю зьяўляецца надзвычайна паволны тэмп разьвіцьця сельскае гаспадаркі, асабліва збожжавае гаспадаркі.

Дзякуючы вельмі паволнаму тэмпу свайго разьвіцьця, сельская гаспадарка робіцца ўжо недастатковаю сыравінаю і харчоваю базаю для шпаркага росту прамысловасьці. Дзякуючы гэтаму-ж вельмі паволнаму тэмпу разьвіцьця сельскае гаспадаркі, мы прымушаны скарачаць наш экспарт, а гэта, у свой чарод, прымушае абмежаваць прывоз у край рэчаў прамысловага абсталяваньня.

З гэтае прычыны ўздым сельскае гаспадаркі, павялічэньне яе ўраджайнасьці становіцца **БАЯВОЮ ЗАДАЧАЮ ПАРТЫІ**. Пастанова апошняе сэсіі ЦВК наконт павялічэньня на працягу бліжэйшае пяцігодкі ўраджайнасьці сялянскага поля не меньш чымся на 30-35 проц., павінна спаткаць самае энэргічнае і рашучае падтрыманьне шырокіх мас нашага краю. Намечаныя мерапрыемствы ў справе дапамогі дробным і самым дробным сялянскім гаспадаркам павінны ўвязвацца з палітыкаю сацыялістычнае перабудовы сялянскае гаспадаркі на аснове пастаноў ХУ партыйнага зьезду і далейшых пленумаў Цэнтральнага Камітэту —з масавым разгортваньнем вытворчага кааперававаньня і калектывізацыі, пашырэньнем практыкі кантрактацыі, будаўніцтвам магутных савецкіх гаспадарак з непасрэднаю дапамогаю сялянам машынамі, насеньнем і г. д. Толькі гэтым шляхам удасца пазбавіцца ад векавое адсталасьці нашае сельскае гаспадаркі і забясьпечыць той тэмп яе разьвіцьця, якога вымагаюць узрастаючыя патрэбы краю.

Вялізэзныя задачы, якія стаяць перад краем—задачы забяспекі і паскораньня тэмпу індустрыялізацыі, зьвязанага з гэтым зьніжэньня сабекошту прадукцыі, задачы павялічэньня ўраджайнасьці, уздыму ўсяе прадукцыі сельскае гаспадаркі і яе сацыялістычнае перабудовы,—патрабуюць усямерна пашырыць уцягваньне самых шырокіх пралетарскіх і працоўных мас ва ўсю працу савецкае дзяржавы, павялічыць якасьць працы ўсяго дзяржаўнага і гаспадарчага апарату, рашуча ўзмацніць барацьбу з бюракратызмам, барацьбу за спрашчэньне, палепшаньне і патаненьне дзяржаўнага апарату, рашучую забясьпеку рэвалюцыйнае законнасьці.

З гэтае прычыны аднаю з галоўн[ых за]дач партыі [illegible] надыходзячых пер[авыбараў] зьяўляецца ўзмацненьне сувязі [illegible] рабочымі і сялянскімі масамі, пазбаўленьне саветаў ад элемэнтаў кулацкае агентуры, рашучае праводзеньне самакрытыкі, барацьба з усімі элемэнтамі бюракратызму, з адрывам ад мас, злачыннымі і нячулымі адносінамі да патрэб мас, бо гэта затрымлівае посьпех уцягваньня пралетарскіх і наогул працоўных мас у сацыялістычнае будаўніцтва.

Партыя і саветы ўжо дасягнулі вядомых посьпехаў у справе ажыўленьня саветаў і барацьбы з бюракратызмам у дзяржаўным апараце. Але гэтыя посьпехі яшчэ малыя ў параўнаньні з размахам і патрэбамі нашага сацыялістычнага будаўніцтва. Трэба ўзмацніць барацьбу з бюракратызмам у нашым дзяржаўным апараце, на аснове разгортваньня пралетарскае самакрытыкі, вычышчаючы яго ад выгодных, адарваных ад мас працаўнікоў, ад варожых пралетарыяту і сялянству элемэнтаў.

Трэба праводзіць перавыбары пад знакам праверкі выкананьня лініі партыі органамі савецкае ўлады і выкрываньня перабольшваньняў гэтае лініі. Трэба разгортваць пры праводзеньні справаздачнае і перавыбарчае працы шырокую крытыку зьвішчаў бюракратызму і адрыву ад мас з боку савецкіх органаў, шырокае ўцягваньне мас у актыўнае савецкае будаўніцтва і шырокае вылучэньне лепшых рабочых, парабкоў, беднякоў і серадняков у саветы і выканкомы.

Узмацненьне сацыялістычнага сэктару народнае гаспадаркі і ўзмацненьне кааперацыі, разгортваньне будаўніцтва калгасаў і саўгасаў, цьвёрдае праводзеньне намечанае ХУ партыйным зьездам палітыкі ўзмоцненага наступу на капіталістычныя элемэнты гораду і вёскі, —**Б'ЮЦЬ ПА КЛЯСАВЫМ ВОРАГУ САВЕЦКАЕ ЎЛАДЫ**: па непману—у горадзе, па кулаку—на вёсцы. Адгэтуль абвастрэньне клясавае барацьбы, адгэтуль—павялічэньне актыўнасьці гэтых элемэнтаў на вёсцы і ў горадзе і імкненьне іх выкарыстаць надыходзячую выбарчую кампанію ў сваіх інтарэсах процi пралетарскае дыктатуры і бальшавіцкага партыйнага кіраўніцтва.

Мы маем павялічэньне варожае актыўнасьці ў сувязку з перавыбарамі саветаў з боку кулака і арганізаваных контррэвалюцыйных груповак, не выключаючы царкоўнікаў і сэктантаў. А ім, фактычна, дапамагаюць нелегальныя групы трацкістаў, якія абярнуліся на справе ў контррэвалюцыйныя арганізацыі меншавіцкага тыпу.

У такіх варунках з боку партыі патрэбна асаблівая пільнасьць і асаблівая актыўнасьць. Арганізоўваючы рабочую клясу, [illegible] ў барацьбе за зьнішчэньне [illegible]ных элемэнтаў і разьвіва[ючы] [illegible] актыўнасьць усіх арганізацый пралетарскае і савецкае грамадзкасьці (прафсаюзаў, камсамолу, арганізацый батрацтва, дэлегацкіх сходаў жанчын і г. д.), партыя павінна даць самы рашучы адпор абнаглеўшаму кулаку і ўсім антысавецкім элемэнтам гораду і вёскі. Дзеля гэтага трэба забясьпечыць правільнае праводзеньне ўстаноўленых савецкаю уладаю абмежаваньняў пры выбарах у адносінах эксплёататарскіх элемэнтаў. Пры гэтым ЦК абавязвае партарганізацыі зьвярнуць асаблівую ўвагу на тое, што немагчыма пашырана тлумачыць гэтыя абмежаваньні, немагчыма распаўсюджваць іх на серадняков і неабходна зараз-жа выправіць дапушчаныя ў гэтай галіне памылкі.

ЦК лічыць, што толькі пры такой палітыцы можна забясьпечыць кіруючую ролю пралетарыяту ў саветах, пры апоры на беднату і моцным саюзе з серадняком.

Абавязковаю ўмоваю пасьпешнага выкананьня партыяй усіх намечаных задач, зьвязаных з надыходзячымі выбарамі, зьяўляецца наступовае праводзеньне ўсімі партыйнымі арганізацыямі выразнае клясавае лініі і рашучае перамогі над усімі ваганьнямі і ўхіламі ад ленінскага напрамку ў бок спрыяньня кулацтву і фактычнае капітуляцыі перад капіталістычнымі элемэнтамі, або ў бок парушэньня саюзу рабочае клясы з асноўнаю масаю сялянства (серадняком) і перабольшваньня палітыкі партыі ў адносінах да серадняка.

Толькі такі выразны напрамак дасьць партыі магчымасьць зрабіць належны рашучы адпор кулаку і ўсім антысавецкім элемэнтам, павесьці за рабочаю клясаю шырокія масы сялянства процi кулака і нэпмана, процi шкодніка і спекулянта, перамагаючы дробнабуржуазныя ваганьні сярод асобных гушчаў працоўных, ваганьні, якія павялічваюцца ў выніку ўзьдзеяньня варожых пралетарыяту элемэнтаў, асабліва ва грувяе сучасных цяжкасьцяў.

Цэнтральны камітэт упэўнен, што партыйныя арганізацыі здолеюць справіцца з палітычнымі і практычнымі задачамі, якія стаяць перад імі ў сувязку з перавыбарамі, здолеюць наставіць на ногі і мабілізаваць пад кіраўніцтвам пралетарыяту самыя шырокія працоўныя масы навакол задач далейшага ўзмацненьня пралетарскае дыктатуры, далейшага пасьпяховага сацыялістычнага будаўніцтва.

ПАРТЫЯ ідзе на новыя выбары саветаў з разгорнутым ленінскім сьцягам, з цьвёрдаю ўпэўненасьцю, што яна **СПАТКАЕ МОЦНАЕ ПАДТРЫМАНЬНЕ СВАЕЙ ПАЛІТЫКІ З БОКУ РАБОЧАЕ КЛЯСЫ І ШЫРОКІХ ПРАЦОЎНЫХ МАС СЯЛЯНСТВА.**

ЦК УсеКП(б).

Новыя прадпрыёмствы да 10-цігодзьдзя БССР.

ФАБРЫКА ЦАЦАК „АДРАДЖЭНЬНЕ".

30 сьнежня ў прысутнасьці 1500 рабочых розных Менскіх прадпрыемстваў адбылося ўрачыстае адчыненьне фабрыкі цацак «Адраджэньне».

З прывітаньнямі выступалі прадстаўнікі партыі, улады, прафсаюзаў і г. д.

Рабочыя фабрыкі адзначылі, што толькі Савецкая ўлада дала магчымасьць з саматужнай майстэрні з 15 рабочымі разьвіцца фабрыцы з лікам рабочых да 500 чалавек.

— За гэтыя гады мы выраслі ў шмат разоў, а ў далейшым пойдзем яшчэ да большых перамог,—заявілі рабочыя фабрыкі.

ЦАГЛЯНЫ ЗАВОД ІМЯ «МАКСІМА ГОРКАГА».

29 сьнежня ўвечары адбылося ўрачыстае адчыненьне цаглянага заводу Белдзяржбудтрэсту.

З дакладам аб 10-хгодзьдзі БССР выступіў т. Фрыдман, пасьля якога нам. дырэктара трэсту абмаляваў гісторыю пабудовы і пашырэньня заводу. Рабочыя ў сваіх выступленьнях заяўлялі, што яны прымуць усе меры да падняцьця вытворчасьці, да палепшаньня якасьці прадукцыі і ўтаненьня сабекошту.

Агульны сход рабочых пастанавіў даць гэтаму заводу імя М. Горкага, якому паслана прывітальная тэлеграма.

Новы ўклад у нашыя дасягненьні.

(Ад нашага карэспандэнта).

Працоўныя Гомельшчыны ўрачыста адсьвяткавалі 10-годзьдзе БССР. Ва ўсіх гарадох і селішчах акругі адбыліся ўрачыстыя пасяджэньні, прысьвечаныя 10-годзьдзю. Сьвяткаваньне было адзначана пераходам сярнiковай фабрыкі імя «10 Кастрычніка» на сямігадзінны рабочы дзень, закладкай школ у Гомелі, Рэчыцы, Ветказскім раёне, закладкай 3-х мураваных дамоў для рабочых, выпускам паравозу з рамонту, адчыненьнем фабрыкі гнутае мэблі, школ кройкі і шыцьця, чырвоных куткоў у жактах, кааперацыйных ларкоў, больніцы ў Рэчыцкім раёне і палiклінікі ў Гомелі.

Палiклініка пабудавана па апошняму слову тэхнікі. Маюцца камплекты асьвятляльчэньня, гразялячэньня і [illegible] генаўскі габінэт.

Кожнаму наведваючаму адведзена для хаваньня адзеньня спэцыяльная кабінка. Ля габінэтаў дактароў прыладжаны ўтульныя пачакальні. Доктар шляхам націску кнопкі выклікае ў габінэт чарговага хворага. У габінэтах дактароў па прыёму заразных хворых зроблены ванныя. Для заразных дзяцей маюцца спэцыяльныя ізалятары.

Пабудова гэтай палiклінікі—гэта яшчэ адна перамога на фронце нашага культурнага будаўніцтва. —В.

ПАСТАНОВА БЮРО ЦК КП(б)Б
АБ ВЫНІКАХ ДЫСКУСІІ ПА ТЭАТРАЛЬНЫХ ПЫТАНЬНЯХ.
(АД 17 СЬНЕЖНЯ 1928 г.).

1. У сувязі з рашучым разгортваньнем сацыялістычнага культурнага будаўніцтва пачалі праяўляцца, асабліва за апошні час, у нашае культурнае будаўніцтва нацыянал-дэмакратычныя тэндэнцыі, як адна з форм супраціўленьня капіталістычных элемэнтаў нашаму рашучаму наступленьню на іх, тэндэнцыі, зьвязаныя з абвастрэньнем клясавай барацьбы. Гэтыя тэндэнцыі выявіліся і ў апошняй дыскусіі па тэатральных пытаньнях.

2. Бюро ЦК КП(б)Б канстатуе, што ў гэтай дыскусіі яскрава выявіліся, у артыкулах Тодара Глыбоцкага нацыянал-дэмакратычныя тэндэнцыі, якія сыгналізуюць аб наяўнасьці правай небясьпекі ў культурным будаўніцтве.

3. У артыкулах Глыбоцкага былі:

а) Захады адмежаваньня беларускай культуры ад культур другіх нацыянальнасьцяў СССР і ў першую чаргу ад расейскай культуры, што зьяўляецца ні чым іншым, як супроцьстаўленьнем дзьвюх культур адна-адной, што вядзе да адыходу ад ленінскай фармуліроўкі Леніна:

„Калі гутарка ідзе аб пралетарыяце, супроцьстаўленьне украінскае культуры ўцэлым велікарускай культуры, таксама ўцалым значыць самае бессаромнае здрадніцтва інтарэсам пралетарыяту на карысьць буржуазнага нацыяналізму».

„Калі украінскі марксыст дасьць сябе захапіць пад уплыў зусім законнай і натуральнай ненавісьці да велікарускіх прыгнятацеляў да таго, што ён перадасьць хоць-бы частачку гэтай ненавісьці, хоць-бы толькі адчужэньне на пралетарскую справу велікарускіх рабочых, дык гэты марксыст апыніцца тым самым у балоце буржуазнага нацыяналізму“ (Ленін, том XIX «Нацыянальныя жупел асымілятарства»).

Супроцьстаўленьне беларускай культуры культурам іншых народаў СССР, у даным выпадку расейскай культуры ва ўмовах дыктатуры пралетарыяту тым больш шкодна, што справа ідзе аб супроцьстаўленьні адное адной, будуючых зараз сацыялістычных культур.

б) Спробы супроцьстаўленьня нацыянальнай формы пралетарскаму зьместу шляхам высоўваньня так званай тэорыі „самабытнасьці“, што вядзе і надме... [illegible]

4. Тав. Жылуновіч, выступіўшы з артыкуламі ў гэтай дыскусіі, як кандыдат у члены ЦК, не толькі не стаў у абарону лініі партыі ў культурным будаўніцтве, не толькі не выступіў супроць тэндэнцый Тодара Глыбоцкага, але і не адмежаваўся ад шкодных палітычных установак Глыбоцкага і тым даў падставы кваліфікаваць выступленьне Жылуновіча як салідарызаваньне з думкай Глыбоцкага.

Такім чынам, тав. Жылуновіч аб'ектыўна даў падставы лічыць, што ён стаў на пункт погляду Тодара Глыбоцкага, а гэтыя погляды рашуча разыходзяцца з лініяй партыі.

5. Гэта правая небясьпека ў культурным будаўніцтве была своечасова заўважана і сустрэла рашучы адпор партыі. У органе нашае партыі «Зьвязда» быў зьмешчан цэлы шэраг артыкулаў і выступленьняў, у прыватнасьці т. т. Баліцкага, Міронычава і іншых, у якіх наогул правільна вялася абарона партыйнай лініі ў культурным і нацыянальным будаўніцтве.

6. Аднак, Бюро ЦК адзначае, што яскравая ўстаноўка партыі, што «партыя стаіць за самастойны шлях разьвіцьця беларускай культуры за выяўленьне ўсіх творчых сіл беларускага народа, за шырокае выкарыстаньне беларускай сацыялістычнай культуры, якая будуецца з усіх каштоўнасьцяў міравой культуры, за рашучы яе разрыў з традыцыямі правінцыяльнай абмежаванасьці і рабскага пераймання, за стварэньне новых культурных каштоўнасьцяў, што варта творчасьці вялікае клясы. Але партыя гэта робіць ня шляхам супроцьстаўленьня беларускае культуры культурам іншых народаў, а шляхам братэрскага супрацоўніцтва рабочых і працоўных мас усіх нацыянальнасьцяў у справе будаўніцтва агульнай пралетарскай культуры, у якую беларуская рабочая кляса здолее ўкласьці сваю частку»; гэтая лінія партыі не знайшла дастатковага адбітку і растлумачэньня ў тэй частцы артыкулаў тав. Міронычава, дзе ён гаворыць аб нацыянальнай форме беларускай культуры.

7. Бюро ЦК канстатуе палітычную памылку тав. Жылуновіча і выносіць вымову тав. Жылуновічу за тое, што ён, як кандыдат у члены ЦК і кіраўнік галоўмастацтва НК Асьветы, выступаючы ў друку па... [illegible]

ЗА ПАВЯЛІЧЭНЬНЕ ЎРАДЖАЙНАСЬЦІ

[illegible]

...ныя саўгасы (гл. прамову Сталіна на лістападаўскім пленуме).

Партыя і савецкая ўлада зараз шчыльна ўзяліся за разьвіцьцё і пашырэньне калгаснага і саўгаснага будаўніцтва. ГЭТАЯ ГЕНЭРАЛЬНАЯ ЛІНІЯ ПАРТЫІ НА КАЛЕКТЫВІЗАЦЫЮ СЕЛЬСКАЕ ГАСПАДАРКІ, НА САЦЫЯЛІСТЫЧНУЮ ПЕРАБУДОВУ ВЁСКІ АДНАЧАСНА ПРАВОДЗІЦЦА З РАШУЧЫМІ МЕРАМІ ПА ЎЗЬНЯЦЬЦІ ЎРАДЖАЙНАСЬЦІ.

Павялічэньне ўраджайнасьці ў калектыўных і савецкіх гаспадарках і асабліва ў бядняцкіх і серадняцкіх гаспадарках, па ўсім СССР ужо ў працягу аднаго—двох гадоў дасьць лішніх сотні мільёнаў пудоў таварнага хлеба.

[illegible] ...моўчні той факт, што 50—60 проц. аграномаў выкарыстоўвае свой час не па назначэньні. Аб гэтым гаварылася на першым-жа пасяджэньні камітэту па ўраджайнасьці, які ўжо заснован пры НК Земляробства РСФСР.

Упершыню праблема павялічэньня ўраджайнасьці пастаўлена ўсур'ёз, як мэтавая ўстаноўка.

Згуртаванымі мерапрыемствамі дзяржаўных органаў, уздымам і пашырэньнем ініцыятывы бядняцка-серадняцкіх гаспадароў, энэргічнымі дзеяньнямі грамадзкіх арганізацый мы здолеем на фронце павялічэньня ўраджайнасьці дасягнуць найбольшых вынікаў.

Г.

Пад ленінскім сьцягам на перавыбары саветаў.

СПРАВАЗДАЧНЫЯ СХОДЫ ПРАЙШЛІ АКТЫЎНА.

Пад кіраўніцтвам пралетарыяту мабілізуем увагу ўсіх працоўных вакол перавыбараў саветаў.

Пад агнём сама крытыкі.

На апошнім пашыраным пасяджэньні прэзыдыуму Акрвыканкому з удзелам больш 50 сяброў гарсавету і актыву быў заслухан даклад старшыні Мазырскага гарсавету і садаклад інструктара АВК.

З дакладу было відаць, што ў працы гарсавету маецца цэлы шэраг дасягненьняў. Калі некалькі год таму назад гарсавет, як такі, зусім не існаваў, толькі зьбіраўся на ўрачыстае пасяджэньне, а ўсю яго працу выконваў акрвыканком, дык цяпер мы гэтага ня маем. Гарсавет, як савецкі орган, існуе і маса яго адчувае.

Гарсавет у момант яго выбару налічваў у сваім складзе 113 сяброў і 48 кандыдатаў, а ўсяго 161 чалавек. За час з сакавіка 1927 г. па гэты дзень—выбыла 33 проц. сяброў гарсавету і кандыдатаў 25 проц. План гарсавету за 1927-28 г. выканан на 80 проц. з прадугледжаных плянам склікаць 10 пленумаў—гарсаветам было склікана 6 пленумаў.

Трэба адзначыць, што гаспадарчыя пытаньні заўсёды ставіліся другімі, а першымі палітычныя пытаньні.

Ад гэтага пытаньні разьбіраліся не актыўна.

Кіраўніцтва гарадзкімі ўстановамі і арганізацыямі было дастаткова. Праведзена 5 пленумаў гарсавету, сярэдні процант прысутнасьці сяброў гарсавету складае 75 проц. і актыўнасьць—60-70 проц. Апрача пленумаў, гарсаветам былі праведзены 3 нарады жанчын—сяброў гарсавету.

У працу сэкцый уцягнута 252 чалавекі, з якіх сяброў і кандыдатаў гарсавету—114.

Наведваньне пленумаў сэкцый—60-70 проц.; больш менш актыўна наведваюць прымацаваныя дэлегаткі ад жанаддзелу. Пляны працы сэкцый выкананы ў сярэднім на 80 проц. Добра працавала сэкцыя аховы здароўя, каапэрацыйная, культасьветная, камунальная. Слабей працавалі сэкцыі РСІ і грашова-бюджэтная.

Праца сэкцый кульгала яшчэ ад таго, што старшыні вельмі часта зьмяняліся.

Усё-ж такі трэба адзначыць, што ў працы гарсавету маецца цэлы шэраг дасягненьняў: палепшылася арганізацыйна-масавая праца, ажывілася праца сэкцый пры гарсавеце ў сэнсе ўвязваньня планавасьці і г. д. Больш уцягнуты ў практычную працу актыў з рабочых і найбольш перадавой актыўнай часткі служачых і дэлегатак.

Як недахоп у працы гарсавету трэба адзначыць наступнае: недастатковая сувязь гарсавету з масамі ў сэнсе справаздачнасьці перад абіральнікамі і неправядзеньне сваіх пастаноў на прадпрыемствах, зусім адсутнічае праца і сувязь гарсавету па абслугоўваньні неарганізаванага насельніцтва, мала ўцягнуты ў практычную працу ўсе дэпутаты, паслабленьне працы ўсіх сэкцый.

У працы гарсавету маецца яшчэ ня мала недахопаў і ўсе гэтыя недахопы павінны быць абгавораны на справаздачных сходах. Справаздачы гарсавету павінны прайсьці пры бальшавіцкай самакрытыцы, пры актыўным удзеле ўсёй масы абіральнікаў.

Яўхім Саф'ян.

Мазыр.

Папярэднія вынікі справаздачы с. савету

(Карсакоўскі сельсавет, Барысаўскі раён).

Да 23 сьнежня справаздача сельсавету праведзена на 9 выбарчых участках (усіх участкаў 14). Папярэднія вынікі справаздачнай кампаніі гавораць за тое, што сходы сялянства праводзіліся ўсюды пад знакам строгай самакрытыкі, наглядалася вялікая актыўнасьць сялянства, асабліва беднаты і яе згуртаванасьць.

Былі асобныя выпадкі выступленьня заможнага сялянства. Скардзіліся, што ім не даюць лесу, не даюць сенажаці і інш. Усім гэтым выступленьням бедната давала адпор.

У шматлікіх выступленьнях сялянства на справаздачах сельсавету гаварылася наступнае:

— Не скарыстаны да гэтага часу сродкі па самаабкладаньню; сабрана 259 рублёў і толькі яшчэ ў праэктах сельсавету маецца адчыненьне медыцынскага пункту і школы ў в. Лісіна. Дзякуючы гэтаму, што не ўносяцца поўнасьцю сродкі па самаабкладаньне не ёга праводзіць падрыхтоўку да новага самаабкладаньня.

— У шмат якіх вёсках скардзілася бедната на неправідловае разьмеркаваньне сенажаці з запаснага фонду.

— Сябры сель.-гасп. арцелі „Скупліна“ самі працуюць у калгасе, а зямлю, на якой жылі раней, здаюць у арэнду, (в. Папярэжжа).

— Сяляне падавалі заявы ў сельсавет, каб за патравы жыта ўзыскваць штрафы, але с-савет аддаваў без штрафу сьвіней, забраных на жыце. Была прапанова накіроўваць гэтыя штрафы ў фонд беднаты.

— У часе землеўпарадкаваньня ў в. Скупліна бедната па віне камлорніка высялялася на пасёлкі, а заможнікі пакідаліся на месцы.

— Заявы беднаты пакідаліся без вынікаў, а ў той самы час старшыня і сакратар с-с п'янствавалі ў заможнікаў.

Ня было нагляду над млынам у в. Бараўляны,—млынар браў фунтавы збор.

З недахопаў трэба адзначыць яшчэ слабы ўдзел калгасьнікаў. З 20 ці сяброў калгасу „Скупліна“ на справаздачны сход зьявіўся адзін, ды і той зараз-жа уцёк.

Камсамольцы ў в. Лісіна у час справаздачнага сходу наладжвалі вечарынку, чым зрывалі справу.

Процант наведваньня сходаў абіральнікамі каля 50.

Для арганізацыі беднаты на тых пунктах, дзе праведзены справаздачныя сходы, з 24-га сьнежня праводзяцца спэцыяльныя сходы беднаты, дзе будуць абгаварвацца кандыдатуры ў новы склад с-с. і наказ яму.

Вынікі працы даюць упэўненасьць у тым, што ў выбарах будзе забясьпечан уплыў беднаты і што ў новы склад сельсавету будуць абраны людзі, поўнасьцю адпавядаючыя свайму прызначэньню.

М. Г.

Бедната выступае арганізавана.

(Езярышчанскі раён, Віцебшчына).

Да перавыбараў сельсаветаў бедната нашага раёну пачала рыхтавацца ў лістападзе месяцы, г. зн. за два-тры тыдні да справаздачнай кампаніі. Па ўсіх сельсаветах праведзены сходы беднаты пад кіраўніцтвам партыйцаў.

Мэтай гэтых сходаў зьяўлялася неабходнасьць арганізацыі беднякоў з серадняками супроць розных захадаў кулакоў, якія ў некаторых кутках раёну рабілі ўплыў на бядняцкія часткі насельніцтва і імкнуліся пралезьці ў сельсаветы, карыстаючыся пасыўнасьцю беднякоў. На гэтыя сходы бедната заклікалася позвамі.

На пляну на сходах абгаварваліся станоўчыя і адмоўныя бакі працы сельсаветаў, некаторых установаў, арганізацый і асобных таварышоў у сувязі з пытаньнямі аб перавыбарах сельсаветаў, праведзенай самакрытыцы, каапэраваньні беднякоў, забясьпечаньні іх хлебам.

Дзякуючы правідловаму падыходу працаўнікоў да сялянства—бедната ўзварушылася і ўсюды актыўна абгаварвала ўжытыя партыяй і ўладай мерапрыемствы. На сходах абяцала прыняць удзел у справаздачных і перавыбарчых кампаніях, каб даць адпор кулакам і арганізавацца пад кіраўніцтвам партыі. Адначасова ўжо вылучаюцца кандыдаты ў сельсаветы.

Амаль што ад усіх сельсаветаў уражаньне аднолькава—беднякі з серадняками аб'ядноўваюцца і забясьпечаць сталы ход перавыбарчай кампаніі.

С. Б.

Кулаку не пралезьці ў савет.

Кулакі, ня гледзячы на няўдачу прасунуць у с.-с. сваіх кандыдатур, дзякуючы таму, што яны ўвялі працу амаль што адчынена, усё-такі ня кідаюць сваёй думкі прасунуць у с.-с. сваіх людзей. У гэтым годзе, улічваючы памылкі мінулых гадоў працу пачалі весьці больш схавана.

У в. Сялітраньках і прылягаючых да яе хутароў—Тарасава і Цімашэнка, Немавіцкага с.-с., Барысаўскага раёну, ужо пяты год імкнуцца правесьці ў с.-с. «былога чалавека» Клімковіча Ц. А., які ў час рэвалюцыі шмат каму падрабляў дакуманты і такім чынам даваў магчымасьць дэзэртыраваць, за што яго лавілі, але ён уцёк у лес, а пасьля за граніцу, але аб'яднаная бедната яго правальвала.

У гэтым годзе ўсю падрыхтоўчую працу перанесьлі з в. Сялітранік на хутары, дзе кулакі за чаркай абгаварваюць, як правесьці ў с.-с.—Клімковіча Ц. А., вядомага контр-рэвалюцыянэра—кулака.

Арганізаванасьць кулакоў была ўжо прыкметна на справаздачным сходзе. Так, гэты ж Клімковіч Цімох, імкнучыся зарэкамэндаваць сябе, як добрага новага старшыню с.-с., выступіў з прамовай:—Наш с.-с. нічога ня варты. Ён толькі выконвае заданьні РВК па выкачцы страхоўкі. Проста жандармскі орган. Нічога ня робіць, каб задаволіць усе патрэбы сялян.

Кулакі з усёй энэргіяй падтрымліваюць свайго аратара, крычачы: Правільна... Правільна!..

Шмат прышлося патраціць сілы каб усьціхамірыць гарлапанаў—кулакоў.

Але спадзяёмся, што бедната, сумесна з ячэйкай КСМ, як і чатыры папярэднія гады—кулацкай падрыхтоўцы прасунуць у с.-с. сваіх людзей—дасьць рашучы адпор.

Шэф.

Адчыненьне 8-й партканфэрэнцыі часьцей Беларускага Ваеннага Вокругу

4 сьнежня а 6-й гадзіне ўвечары ў клюбе Карла Маркса адчынілася VIII партканфэрэнцыя часьцей БВВ.

Заля клюбу ўпрыгожана лёзунгамі, якія гавораць аб чарговых задачах працы ў Чырвонай арміі.

Канфэрэнцыю адчыняе т. Кажэўнікаў, якога дэлегаты сустракаюць воплескамі. Т. Кажэўнікаў кажа, што наша канфэрэнцыя сабралася ў той час, калі краіна перажывае пэрыяд канкрэтнай індустрыялізацыі і фарсыраванага наступленьня на капіталістычныя элемэнты. Армія, прымаючы ўдзел ва ўсім будаўніцтве таксама перажывае гэты пэрыяд.

Зараз адбываецца ўзмоцненая клясавая барацьба, якая асабліва праявіцца ў часы перавыбараў саветаў. Партарганізацыя Чырвонай арміі і армія цалкам будзе прымаць удзел у будаўніцтве, як прымала раней. Як асаблівую задачу арміі і асабліва БВВ, які знаходзіцца на мяжы з капіталістычным сьветам—узмацьніць і палепшыць баявую падрыхтоўку. Мы вайны ня хочам, але павінны быць гатовы, каб адбіць напад.

На канфэрэнцыю прыбыло 194 дэлег. з правам рашаюч. голасу і 83 з дарадчым. На канфэрэнцыю прыехаў нам. старшыні РВС СССР тав УНШЛІХТ.

Канфэрэнцыя абрала прэзыдыум у складзе 35 асоб. У прэзыдум увайшлі т. т. ГАМАРНІК, ВАСІЛЕВІЧ, ГАЛАДЗЕД, ЧАРВЯКОЎ, УНШЛІХТ, ЯГОРАЎ, КАЖЭЎНІКАЎ і ЛАКЦІЁНАЎ.

Зьяўленьне гэтых таварышоў на трыбуну выклікае доўгія воплескі.

Канфэрэнцыя абрала таксама ганаровы прэзыдыум, у які ўвайшлі Палітбюро ЦК УсеКП(б), т. т. Бубноў і Арджанікідзе.

На вячэрнім пасяджэньні заслухан даклад т. Гамарніка аб дзейнасьці Цэнтральнага Камітэту кампартыі Беларусі.

Г. С.

ЛІСТ У РЭДАКЦЫЮ.

ПАВАЖАНЫ Тав. РЭДАКТАР!

Ліст у № 278 газэты „Савецкая Беларусь“ пішучы які мы хацелі толькі паставіць пытаньне аб недапушчальных выпадах супроць нас у насьценгазэце БДУ, як зараз мы бачым аб'ектыўна супроць нашай волі скарыстоўваецца нашымі клясавымі ворагамі.

Таму мы лічым сваёй памылкай апублікаваньне гэтага лісту ў друку, а таксама і нашу заяву аб выхадзе з Унівэрсытэту замест таго, каб у сьценах яго разам з партыйнымі і грамадзкімі студэнцкімі арганізацыямі весьці барацьбу супроць некаторых ненармальных зьявішч у жыцьці унівэрсытэту.

Мы заўсёды лічылі і лічым, што лінія камуністычнай партыі і савецкай улады ў нацыянальным пытаньні і практыка яе праводзеньня зьяўляецца адзіна-правільнай.

Мы лічым, што правільная бальшавіцкая лінія партыі ў нацыянальным пытаньні знаходзіць свой поўны адбітак у жыцьці унівэрсытэту, у якім, ня гледзячы на пасобныя недахопы, вокрава праводзіцца беларусізацыя.

АНДРЭЙ АЛЕКСАНДРОВІЧ.
МІХАСЬ ЗАРЭЦКІ.

3-I-29 г.

ДЗЯРЖАЎНАЕ СТРАХАВАНЬНЕ.

Дзяржаўнае страхаваньне ў БССР узьнікла праз тры гады пасьля ўтварэньня рэспублікі. Пачатак існаваньня дзяржаўнага страхаваньня быў пакладзен пастановай Саўнаркому БССР ад 3 сьнежня 1921 году, а самыя апэрацыі фактычна распачаліся ў студзені наступнага году.

Як спадарожнік народнай гаспадаркі, дзяржаўнае страхаваньне не магло разьвівацца самастойна. Яно расло у залежнасьці ад агульнага эканамічнага росту краіны; яно таксама, як і народная гаспадарка, прайшло этапы і свайго аднаўленьня (па аб'ёму апэрацый) і сваёй рэканструкцыі.

У выніку гэтага ў мінулым 1927-28 апэрац. годзе Дзяржстрах БССР вёс ужо агульную адказнасьць па ўсіх стратах на суму 580382,6 тысяч р. За той-жа самы год сабрана страхавых плацяжоў 5569,9 тысяч рублёў і зьвернута страхавацелям па розных стратах 3581,4 тыс. рублёў. Накладныя выдаткі да паступіўшай сумы страхавых плацяжоў складалі 13,5 проц. супроць 20 проц. у 1923-24 годзе.

Прыведзеныя даныя датычацца ўсіх страхавых апэрацый Дзяржстраху, якія ён праводзіў наогул. Тут, у прыватнасьці, маецца страхаваньне аграмаджанага сэктару і страхаваньне прыватных асоб у гарадох і г. д. Але ў гэтых лічбах пераважную ролю займае страхаваньне сялянскае, а іменна: па страхавой суме 61,9 проц., па суме страхавых плацяжоў 76,3 проц. і, нарэшце, па суме страхавых страт—88,6 проц.

Было-б вялікай памылкай лічыць, што гэтыя вынікі складаюцца выключна з абавязковага страхаваньня. У сапраўднасьці, у тым-жа 27-28 годзе па сялянскім дабравольным страхаваньні паступіла прэміі звыш 500 тысяч рублёў. Прычым будынкі страхавалі каля 11 проц. усіх гаспадароў, буйную рагатую скаціну—3,8 проц., коняй—0,8 проц., с.-г. пасевы—1,9 проц. Акрамя таго, каля 14 тысяч сялян страхавалі ў дабравольным парадку хатнюю рухомасьць і с.-г. прадукты ад агню.

Тут патрэбна адзначыць, што ў бягучым 1928-29 г. ве сялянскі двор у сярэднім забясьпечаны па ўсіх відах абавязковага страхаваньня ў суме 467 руб., супроць 310 руб. у мінулым 1927-28 годзе. Гэта паказвае, што патрэба ў дабравольным страхаваньні некалькі скароціцца. Асабліва яскрава азначаае становішча адаб'ецца на страхаваньні ад гню, бо нават высокакаштоўныя будынкі ўжо застрахаваны па акладу ня менш 40 проц. іх ацэнкі.

Ва ўсякім разе абавязковае акладнае страхаваньне адпавядае інтарэсам бяднейшай часткі вёскі. Па сутнасьці гэта частка карыстаецца страхаваньнем дарма. У бягучым годзе ў парадку ільгот бяднейшаму насельніцтву прадастаўлена 708452 руб., што складае 12 проц. налічанага акладу па БССР у сельскіх мясцовасьцях.

Гаворачы аб сялянскім страхаваньні, нельга абыйсьці маўчком і яго ценявых бакоў. Мы яшчэ ў 1927-28 годзе мелі вялікую колькасьць—звыш 33 проц.—пажараў ад падпалу. Звыш 22 проц. пажараў адбылося ад няспраўнасьці пячэй і комінаў. Каля 20 проц. пажараў—ад нашай яшчэ някультурнасьці, гэта значыць ад неасьцярожнага абыходу з агнём. Мы яшчэ маем выпадкі злоўжываньняў пры ліквідацыі страт па жывёле і г. д.

Памяншэньне гэтых недахопаў—а яны могуць быць паменшаны пры садзейнічаньні ўсёй савецкай грамадзкасьці—дасьць магчымасьць для далейшага палепшаньня страхавой справы.

Дзяржаўнае страхаваньне аддае частку страхавых прыбыткаў на супроцьпажарныя і іншыя мерапрыемствы, напрыклад, за час існаваньня ў БССР дзяржаўнага страхаваньня вёска атрымала 606,9 тысяч рублёў.

Ня гледзячы на тое, што дзяржаўнае страхаваньне пераступіла ў 8-ю гадавіну дзейнасьці, перад ім стаіць яшчэ шмат буйных задач па пашырэньню і паглыбленьню страхаваньня на вёсцы. Гэтыя задачы магчыма ажыцьцявіць на працягу бліжэйшага пяцігодзьдзя.

Пэрспэктывы далейшага разьвіцьця агульнага эканамічнага становішча краіны даюць падставу для шырокіх страхавых меркаваньняў.

З. В. Стахееў.

Ад Беларускай Тэрміналёгічнай Камісіі—да Белар. Акадэміі Навук

Думка аб арганізацыі Інстытуту Беларускае Культуры (Інбелкульту) зьявілася ў Наркамасьветы Беларусі ў канцы 1920 г. і ў пачатку 1921 г. У лютым 1921 г. на 2-й сэсіі ЦВК Беларусі ўжо ставіла пытаньне аб неабходнасьці ўтварыць такі Інстытут. Адсутнасьць кваліфікаваных сіл і неабходных сродкаў не далі магчымасьці рэалізаваць гэтую думку.

Пасьля сэсіі пры Наркамасьветы была арганізавана толькі Беларуская тэрміналёгічная камісія з 15 чалавек. Камісія, падзяліўшыся на тры сэкцыі (гуманітарных, прыродазнаўчых і матэматычных навук), занялася распрацоўкаю навуковае беларускае тэрміналёгіі. Роўналежна вялася праца і над яўрэйскай тэрміналёгіяй у яўрэйскай сэкцыі.

На падставе асобнага дэкрэту СНК РСФСР (12-V 1921 г.) у Беларусь пачалі вяртацца з розных частак РСФСР культурныя працаўнікі, якія паходзілі з Беларусі. Зноў паўстала думка ўтварыць Інбелкульт. Наркамасьветы Беларусі склікаў асобныя нарады па гэтым пытаньні. Пытаньне распрацоўвалася і дэталізавалася. Інбелкульт, як такі, быў адчынен толькі ў лютым 1922 г.

Інбелкульт адразу даволі шырока разьвівае сваю працу. Ён падзяляецца на дзьве сэкцыі: прыродазнаўчую і этналёга-лінгвістычную. Этналёга-лінгвістычная сэкцыя падзялялася на тры камісіі—тэрміналёгічную, слоўнікавую і літаратурную. Інбелкульт, як і раней распрацоўвае тэрміналёгію. Апрача таго, ён распачынае падрыхтоўку падручнікаў для школ. За 1922 год сабрана больш 5000 тэрмінаў, надрукавана 6 падручнікаў, занесена на карткі больш 35 тысяч слоў, зьбіраюцца прадметы народнае творчасьці, складаюцца праграмы для школ.

У далейшы час праца Інбелкульту разьвіваецца ў гэтым-жа напрамку. Лік яго працаўнікоў павялічваецца. Ён распачынае пасылаць на месцы навуковыя экспэдыцыі этнаграфічнага, геаграфічнага і геалёгічнага характару.

Самым цікавым зьявішчам гэтага часу (1923-24 год) зьяўляецца краязнаўчы рух, які сканцэнтраваўся навакол Інбелкульту. Кампартыя і савецкая ўлада заўсёды ўзьнімалі пытаньне аб уцягненьні шырокіх мас у дасьледваньне і вывучэньне краіны. Выконваючы гэты прынцып, Інбелкульт зьвярнуўся з асобнай адозвай да насельніцтва Беларусі, запрашаючы яго да ўтварэньня краязнаўчых арганізацый, якія хутка і пачалі паяўляцца на мясцох.

Разьвіцьцё працы Інстытуту патрабавала ўстанаўленьня для яго арганізацыйных межаў у выглядзе статуту. Такі статут быў распрацаваны Наркамасьветы і прыняты ўрадам Беларусі. 8-га жніўня 1924 году Інбелкульт прызнаецца вышэйшай дзяржаўнай навуковай установай Беларусі. Ён складаецца з даволі вялікае колькасьці сэкцый і камісій па асобных галінах навук. Апрача таго, пры ім ёсьць яўрэйскі сэктар для вывучэньня пытаньняў яўрэйскае культуры.

Працай Інбелкульту хутка зацікавіліся вышэйшыя ўрадавыя ўстановы СССР. У пачатку чэрвеня 1926 г. у рэзалюцыі Прэзыдыуму ЦВК СССР па дакладу Беларускага ўраду мы знаходзім такое месца: «Беларускі ўрад змог правільна вырашыць у асноўным важнейшыя пытаньні нацыянальнае палітыкі, аддаючы належную ўвагу пытаньням беларускае культуры і забясьпечваючы яе далейшае разьвіцьцё. Пры гэтым Прэзыдыум ЦВК'у СССР асабліва адзначае вялікае значэньне для гэтае мэты Інстытуту Беларускае Культуры, які ў сваёй далейшай працы павінен ператварыцца ў Беларускую Акадэмію Навук». Тую самую думку мы знаходзім і ў пастанове СНК Беларусі ад 10-га ліпеня 1926 году: «Лічыць неабходным з 1926-27 акадэмічнага году надаць Інбелкульту напрамак у бок паступовага пераўтварэньня яго ў Беларускую Акадэмію Навук».

У 1926-27 годзе Інстытут шпаркімі крокамі пайшоў па шляху, пракладзеным для яго кампартыяй і савецкаю ўладаю. Свае сэкцыі і камісіі арганізацыйна ён пачаў зводзіць у два асноўныя аддзелы: навук гуманітарных і прыродазнаўча-эканамічных. Была зьвернута асаблівая ўвага на разьвіцьцё навуковых дысцыплін апошняга аддзелу. Была распачата арганізацыя музэю прыроды, абсталявана хімічная лябараторыя, шырока разгорнута праца КЕПС'а і праца геалёгічнае камісіі, а таксама і камісіі глебазнаўства. Пры бліжэйшым удзеле Інбелкульту з яго сельска-гаспадарчае сэкцыі вырас Дасьледчы Інстытут Сельскае і Лясное Гаспадаркі імя Леніна, заняўшы самастойнае месца ў структуры дасьледчых устаноў Беларусі. Бібліятэка Інбелкульту павялічылася да 25.000 тамоў. Інбелкульт атрымаў друкарню. Да восені 1926 г. пачала сваю працу камісія па вывучэньні латыскае культуры. Увосень 1926 г. адбылася канфэрэнцыя па рэформе беларускага правапісу і лемантара, на якую прыехалі прадстаўнікі навукі Нямеччыны, Польшчы, Чэха-Славакіі, Латвіі і Літвы, і якая дала шмат матэр'ялаў для наступных прац Інбелкульту.

Кампартыя Беларусі з моманту ўзьнікненьня Інбелкульту ўвесь час кіравала і дапамагала растучай маладой установе. Кіраўніцтва партыі асабліва было накіравана на правільнасьць і выразнасьць лініі Інбелкульту ў яго дасьледчай працы. Партыя вяла Інбелкульт па шляху марксысцкага мэтаду дасьледваньня, засноўвала сувязь ІБК з шырокімі масамі, праводзіла ў ІБК пачаткі пралетарскае дыктатуры і культуры, кіравала Інбелкультам па шляху абслугоўваньня культурных інтарэсаў не толькі беларускае меншасьці, але і нацменшасьцяй Беларусі і г. д. Толькі партыі і савецкай уладзе рабочых і сялян абавязан Інбелкульт сваім узьнікненьнем і разьвіцьцём.

Паступовае разьвіцьцё навукова-дасьледчае працы Інбелкульту рабіла межы статуту 1924 году вельмі цеснымі. Узьнікала пытаньне аб новым статуце тыпу Акадэміі Навук. Такі статут і быў зацьверджан СНК Беларусі 29-га чэрвеня 1927 году. На працягу 1927-1928 году Інбелкульт працаваў ужо ў межах новага статуту. Ён налічваў у сваім складзе 15 сапраўдных членаў, 13 членаў—дырэктароў і больш 70 навуковых супрацоўнікаў і асьпірантаў. Яго гадавы бюджэт складаў 340000 руб. Пры прэзыдыуме ІБК працавала 7 установаў, у гуманітарным аддзеле—9 катэдраў і камісій, у аддзеле прыроды і гаспадаркі 12 катэдраў, камісій і інстытутаў, у яўрэйскім сэктары—5, у польскім сэктары—3 камісіі. Апрача гэтага, працавалі—камісія латыскае культуры і катэдра гісторыі Літвы. Да канца акадэмічнага году Інстытут налічваў каля 100 назваў выдадзеных ім прац.

У сакавіку 1928 г. даклад Беларускага ўраду аб праводзеньні беларусізацыі стаяў на пасяджэньні Прэзыдыуму Савету Нацыянальнасьцяй ЦВК'у СССР. Было закранута пытаньне і аб Інбелкульце, пункт аб якім і быў пакладзен у агульную рэзалюцыю. Гэты пункт прызнае своечасовым і мэтазгодным рэарганізацыю інстытуту ў Акадэмію Навук.

У 1928-29 акадэмічны год Інбелкульт уступіў, як моцная навукова-дасьледчая ўстанова, выхаваная кампартыяй і савецкай уладай. Ён разгарнуў шырокую працу ў дасьледваньні беларускае культуры і культур нацменшасьцяй БССР. У Інбелкульце і каля яго згрупаваліся лепшыя навуковыя сілы, і ён пачаў [illegible] ры маладых дасьледчыкаў [illegible] навуковая сувязь з навуковымі ўстановамі СССР і заграніцы. Усё гэта прывяло як партыйную, так і беспартыйную грамадзкасьць да прызнаньня своечасовасьці рэарганізацыі Інбелкульту ў Акадэмію Навук.

У сярэдзіне кастрычніка 1928 г. ЦВК і СНК Беларусі выдалі дэкрэт аб рэарганізацыі Інстытуту ў Акадэмію. Прыняўшы пад увагу паступовы рост Інбелкульту і маючы на ўвазе далейшае паглыбленьне навуковае працы ў мэтах сацыялістычнага будаўніцтва і яшчэ большае згрупаваньне вучоных у ІБК, ЦВК і СНК Беларусі пастанавілі: «Рэарганізаваць Інбелкульт у Беларускую Акадэмію Навук, якую скончыць да 1-га студзеня 1929 году». (Да юбілею дзесяцігодзьдзя існаваньня БССР). СНК СССР на сваім пасяджэньні 19-X пацьвердзіў дэкрэт ураду Беларусі.

Так быў пройдзен сямігадовы шлях ад тэрміналёгічнае камісіі да Акадэміі Навук. Беларуская Акадэмія Навук ёсьць дзіця Кастрычнікавае рэвалюцыі. Гэта—першая Акадэмія, пабудаваная ад пачатку да канца кампартыяй і савецкаю ўладаю. Гэты факт ускладае на яе абавязак заўсёды ісьці па шляху творчасьці партыі і ўлады. Беларуская Акадэмія Навук, якая вырасла зьнізу, заўсёды павінна памятаць, што ў далейшым яна будзе моцнаю толькі тады, калі яна яшчэ больш мабілізуе рабоча-сялянскі актыў дасьледчыкаў, калі яе лябараторная і габінэтная праца будзе злучацца з краязнаўчай працай шырокага актыву. Вырасшая ў умовах камуністычнага выхаваньня напалітыкі, яна заўсёды павінна памятаць, што сацыялістычнае будаўніцтва вядзецца ў Савецкай Беларусі рабочай клясай і працоўнымі масамі розных нацыянальнасьцяй; што ў розных нацыянальных формах у БССР, як і ва ўсім СССР, будуецца адзіная пралетарская культура, якая зьнішчае нацыянальную розьніцу і нецярпімасьць.

У. Ігнатоўскі.

Растуць камуны і калектывы.

(Шклоўскі раён, Магілеўшчына).

Да 10-цігодзьдзя агалашэньня Беларускай Савецкай рэспублікай, Шклоўскі раён у сэнсе калектывізацыі сельскае гаспадаркі мае значныя дасягненьні, асабліва за апошні год шпарка пашырылася калектывізацыя. Пастановы XV-га зьезду партыі знайшлі сваё пераламленьне ў практычным жыцьці вёскі.

За мінулы год арганізаваны 2 камуны; на 235 гектарах зямлі камуны аб'ядноўваюць 12 бядняцкіх гаспадарак 5 серадняцкіх і 2 заможн.

Настроі камунараў здаровыя, гэтаму сьведчыць прыклад з камунаю «Ільліч» Камунараў запыталі, што будзе, калі іх не землеўпарадкуюць. Яны як адзін гавораць: «Хоць нас не землеўпарадкуюць, дык мы ўсё роўна будзем жыць камунаю на сваёй зямлі».

Аўтарытэт камун з кожным днём узрастае. Пра гэта кажуць тыя заявы якія падаюць гаспадары для ўступленьня ў камуны: Боязьнь камун, якая была ў сялянства з першых дзён рэвалюцыі к 10-й гадавіне агалашэньня БССР зьнішчаецца.

Апрача камун арганізавана 6 сельска-гаспад. арцеляй на плошчы 859 гект., у якія ўвайшло 44 гаспадаркі; 35 бедняцкіх і 9 серадняцкіх. Усе яны землеўпарадкаваны і заведзен шматпалёвы севазварот.

З каапэрацыйных аб'яднаньняў арганізаваны наступныя: машынных 4, малочных 3, плем. расад. 2, ільнаводчаскіх 1, тарфяных 2, птушкаводных 1, насенкавых 3. У раёне існуе 16 меліярацыйных таварыстваў з агульным лікам сяброў 750 ч., якія праводзяць працу на 1015 дзес. балотнага масыву. Па торфу працавалі 3 тарфяна-меліярацыйныя таварыствы. Праца іх паказала добры прыклад насельніцтву, як на балотных глебах узяць добры ўраджай. Прыкладам бульба дала з гэктара—900 пуд. Віка—авёс—250—300 п., траў з двух пакосаў 400 пудоў. Работа для далейшага выяўленьня раённых багацьцяў і магчымасьцяў не спыняецца.

Вось тое, што мы маем за год працы па калектывізацыі і каапэраваньню насельніцтва к 10-му юбілею агалашэньня БССР.

Г. Ш—ў.

Хуліганы зьдзекуюцца.

У вёсцы Альхоўка, Чэбоцкага сельсавету (Гомельшчына) многа хуліганаў. Вечарамі па вёсцы боязна прайсьці.

Асабліва зьдзекуюцца яны над селькорамі. Зойдзе, напрыклад, селькор на вячорку—хуліганы гасяць лямпу, а селькора альбо абліваюць вадой, альбо «пудраць» сажай.

Па вуліцы шнындаюць да 2 гадзіны ночы. Папаўся хто—ледзь жывы выйдзе. Хуліганы Цыганкоў Даніла, Красьнякоў Ігнат, Зыкаў Гаўры[illegible] рэнка Антон пабілі [illegible] Жалязкова [illegible]

Нарсуд пр[illegible] ганкову Даніл[illegible]

Г[illegible]

ЗАКОНЫ І ЗАГАДЫ ЎРАДУ БССР.

Пастанова
Савету Народных Камісараў БССР

пра назначэньне упаўнаважанага Савету Народных Камісараў БССР для нагляду і кантролю за правядзеньнем вясеньняй пасеўнай кампаніі 1929 году ў БССР.

Бяручы пад увагу, што правядзеньне з посьпехам вясеньняй пасеўнай кампаніі ў 1929 годзе зьяўляецца вельмі важнаю агульна-дзяржаўнаю задачаю, якая патрабуе адзінага кіраўніцтва, Савет Народных Камісараў БССР пастанаўляе:

1. Назначыць Народнага Камісара Земляробства тав. Прышчэпава, Зьмітра Халімонавіча, упаўнаважаным Савету Народных Камісараў БССР для нагляду і кантролю за правядзеньнем вясеньняй пасеўнай кампаніі 1929 году ў БССР.

2. Для выкананьня паказанай у артыкуле 1 гэтай пастановы задачы даць тав. Прышчэпаву, З. Х., правы:

а) патрабаваць ад усіх цэнтральных і мясцовых дзяржаўных органаў БССР, а таксама ад кааперацыйных і іншых грамадзкіх арганізацый падачы зьвестак аб зробленых захадах і аб ходзе вясеньняй пасеўнай кампаніі;

б) запрапанаваць усім памянёным установам, прадпрыёмствам і арганізацыям у тэрміновым парадку зьнішчаць недахопы ў галіне мерапрыёмстваў па правядзеньні вясеньняй пасеўнай кампаніі, а таксама прыцягваць ва ўстаноўленым парадку да адказнасьці асоб, дапусьціўшых недахопы;

в) арганізоўваць абсьледваньні мерапрыёмстваў па правядзеньні вясеньняй пасеўнай кампаніі, карыстаючыся пры гэтым апаратамі народных камісарыятаў Земляробства, Рабоча-Сялянскай Інспэкцыі і Гандлю БССР.

Старшыня Савету Народных Камісараў БССР **М. Галадзед.**

Нам. Кіраўніка Спраў Савету Народных Камісараў і Эканамічнае Нарады БССР **А. Дубавіцкі.**

12 сьнежня 1928 году. г. Менск.

Постановление
Совета Народных Комиссаров БССР

о назначении уполномоченного Совета Народных Комиссаров БССР для наблюдения и контроля за проведением весенней посевной кампании 1929 года в БССР.

В виду того, что успешное проведение весенней посевной кампании в 1929 году является особо важной общегосударственной задачей, требующей единого руководства, Совет Народных Комиссаров БССР постановляет:

1. Назначить Народного Комиссара Земледелия тов. Прищепова, Димитрия Филимоновича, уполномоченным Совета Народных Комиссаров БССР для наблюдения и контроля за проведением весенней посевной кампании 1929 года в БССР.

2. Для выполнения указанной в статье 1 настоящего постановления задачи предоставить тов. Прищепову, Д. Ф., право:

а) требовать от всех центральных и местных государственных органов БССР, а также кооперативных и других общественных организаций представления сведений о принятых мерах и о ходе весенней посевной кампании;

б) предлагать всем упомянутым учреждениям, предприятиям и организациям в срочном порядке устранять недочеты в области мероприятий по проведению весенней посевной кампании, а также привлекать в установленном порядке к ответственности лиц, допускающих недочеты;

в) организовать обследование мероприятий по проведению весенней посевной кампании пользуясь при этом аппаратами народных комиссариатов Земледелия, Рабоче-Крестьянской Инспекции и Торговли БССР.

Председатель Совета Народных Комиссаров БССР **Н. Голодед.**

Зам. Управляющего Делами Совета Народных Комиссаров и Экономического Совещания БССР **А. Дубовицкий.**

12 декабря 1928 года. г. Минск.

Пастанова
Эканамічнай Нарады пры Савеце Народных Камісараў БССР

пра здачу лому каляровых мэталаў.

Для выкананьня пастановы Савету Працы і Абароны за 14 верасьня 1928 г. (пр. № 389), Эканамічная Нарада пры СНК БССР пастанаўляе:

1. Запрапанаваць усім дзяржаўным установам і прадпрыёмствам рэспубліканскага і мясцовага значэньня на працягу месяца падлічыць увесь лом каляровых мэталаў, які павінен быць перададзены камісіі для ўтварэньня спэцыяльнага фонду фінансаваньня мэталюргіі каляровых мэталаў «Комцветфонд», і падаць памянёнай камісіі (Москва, Ильинка, Ветошный пер. № 15) праз Вышэйшы Савет Народнай Гаспадаркі БССР або акруговую інспэкцыю мясцовай прамысловасьці па належнасьці (п. 5) не пазьней паказанага вышэй тэрміну зьвесткі аб наяўнасьці і месцы знаходжаньня выяўленага каляровага мэталю.

2. Устанаўленьне лому, неліквідных вырабаў і матар'ялаў з каляровага мэталю, якія павінны забірацца на карысьць «Комцветфонда», а таксама ўмовы разьліку за перададзеную мэталёвую маемасьць рэгулююцца п.п. 3 і 4 Палажэньня аб „Комцветфонде" (З.З. СССР 1926 г., № 51, арт. 375) і пастановаю ЦВК і СНК СССР за 18 студзеня 1927 г. (З.З. СССР 1927 г., № 6, арт. 55).

3. Павінна здавацца «Комцветфонду» таксама і маемасьць з каляровых мэталаў, што знаходзіцца на паліку ўстаноў Галоўнавукі Народнага Камісарыяту Асьветы, якая ня мае гістарычнага, мастацкага або навуковага значэньня.

4. Абавязаць дзяржаўныя ўстановы і прадпрыёмствы дапушчаць прадстаўнікоў «Комцветфонда» ў асобе мясцовых аддзелаў Рудмэтальгандлю да выяўленьня маемасьці з каляровых мэталаў, якая павінна забірацца ў іх і здаваць яе неадкладна.

5. Нагляд за выкананьнем гэтай пастановы дзяржаўнымі органамі рэспубліканскага значэньня—ўскласьці на Вышэйшы Савет Народнай Гаспадаркі, а ў дачыненьні да дзяржаўных органаў мясцовага значэньня—на інспэкцыі мясцовай прамысловасьці пры акруговых выканаўчых камітэтах.

Даць Вышэйшаму Савету Народнай Гаспадаркі права выдаваць інструкцыі для разьвіцьця гэтай пастановы.

Старшыня Эканамічнай Нарады пры СНК БССР **М. Карлін.**

Нам. Кіраўніка Спраў Савету Народных Камісараў і Эканамічнай Нарады БССР **В. Крывіцкі.**

20 сьнежня 1928 году, г. Менск.

Постановление
Экономического Совещания при Совете Народных Комиссаров БССР

о сдаче лома цветных металлов.

Во исполнение постановления Совета Труда и Обороны от 14 сентября 1928 г. (пр. № 389) Экономическое Совещание при СНК БССР постановляет:

1. Предложить всем государственным учреждениям и предприятиям республиканского и местного значения произвести в месячный срок учет всего лома цветных металлов, подлежащего передаче комиссии по созданию специального фонда финансирования металлургии цветных металлов „Комцветфонд" и представить означенной комиссии (Москва, Ильинка, Ветошный пер. № 15) не позже указанного срока через ВСНХ БССР или окружную инспекцию местной промышленности по принадлежности (п. 5) сведения о наличии и местонахождении выявленного цветного металла.

2. Установление лома, неликвидных изделий и материалов из цветного металла, подлежащих из'ятию в пользу Комцветфонда, а равно условия расчета за переданное металлоимущество регулируются п. п. 3 и 4 Положения о Комцветфонде (С. З. СССР 1926 г., № 51, ст. 375) и постановлением ЦИК и СНК СССР от 18 января 1927 г. (С. З. СССР 1927 г. № 6, ст. 55).

3. Сдаче Комцветфонду подлежит также не имеющее исторического, художественного или научного значения имущество из цветных металлов, состоящее на учете учреждений Главнауки Народного Комиссариата Просвещения.

4. Обязать государственные учреждения и предприятия допускать представителей Комцветфонда в лице местных отделов Рудметаллоторга к выявлению подлежащего из'ятию у них цветного металлоимущества и сдавать таковое немедленно.

5. Наблюдение за выполнением настоящего постановления со стороны госорганов республиканского значения возложить на Высший Совет Народного Хозяйства, а в отношении госорганов местного значения на инспекции местной промышленности при окружных исполнительных комитетах.

Предоставить ВСНХ право издавать инструкции в развитие настоящего постановления.

Председатель Экономического Совещания СНК БССР **М. Карлин.**

Зам. Управляющего Делами Совета Народных Комиссаров и Экономического Совещания БССР **В. Кривицкий.**

20 декабря 1928 г. г. Минск.

ХРОНІКА.

У Менск прыехаў т. Уншліхт.

Учора, 3 студзеня, у Менск прыехаў Намесьнік Наркома па Вайсковых і Марскіх справах СССР т. Уншліхт.

Тав. Уншліхт будзе прымаць удзел у працах партыйнай канфэрэнцыі часьцей Беларускага Вайсковага Вокругу.

Сьвяткаваньне 10-годзьдзя БССР у Менску

Адчыніўся Ўсебеларускі дом інвалідаў.

У дні сьвяткаваньня 10-годзьдзя агалашэньня БССР, у Бялынічах (Магілеўская акруга) адчыніўся першы Усебеларускі дом інвалідаў.

Гэтымі днямі туды будзе накіравана першая партыя інвалідаў працы з інвалідных дамоў сацыяльнай забясьпекі ў ліку 38 ч.

Усяго ў інвалідным доме будзе разьмешчана 70 чал.

Як сьвяткавалі 10-годзьдзе менскія асьветнікі.

У дні сьвяткаваньня 10-годзьдзя БССР у Цэнтральным Доме Асьветы быў наладжаны шэраг урачыстых вечароў з дакладамі аб гаспадарчым і культурным будаўніцтве за дзесяць год існаваньня БССР. Пасьля дакладаў былі наладжаны канцэрты з лепшых артыстычных сіл Менску. За дні сьвят праз Дом Асьветы было прапушчана звыш 2000 членаў саюзу працасьветы. Апрача таго амаль па ўсіх мясцкомах былі наладжаны ўрачыстыя вечары з мастацкімі пастаноўкамі.

Сродкі на ўзмацненьне масавай працы ТДА-Авіяхіму.

У дні сьвяткаваньня 10-цігодзьдзя агалашэньня БССР па Менску праводзіліся скарбоначныя зборы на ўзмацненьне масавай працы ТДА Авіяхіму.

Па няпоўнаму падліку па гораду сабрана 650 руб.

Адзначэньне 10-цігодзьдзя БССР у Барысаве.

У часе сьвята 10 цігодзьдзя агалашэньня БССР адбылося ўрачыстае адчыненьне Барысаўскай больніцы, якой нададзена назва, імя 10-цігодзьдзя БССР і ясьляў на фабрыцы Чырвоная Бярэзіна.

Апрача гэтага ў Барысаве распачата пераабсталяваньне заводу імя Леніна ў макаронную фабрыку.

Камсамольцы на перавыбарах саветаў.

Для правядзеньня перавыбарчай кампаніі сельсаветаў, Менскі акругком ЛКСМБ пасылае па раёнах 10 камсамольскіх працаўнікоў.

Гэтымі днямі ўжо выехалі 4 чал. у Смалявіцкі, Узьдзенскі, Пухавіцкі і Халопеніцкі раён.

Да арганізацыі трактарных калён у БССР.

Эканомнарада БССР паставіла арганізаваць трактарна-фрэзэрныя калёны для апрацоўкі балотнай глебы. Водлуг праекту Наркамзему, кожная калёна будзе складацца з 5 трактараў і шэрагу розных прылад. Кошт кожнай калёны 18450 р. У зімовы час трактарныя калёны маркуецца нагружаць рознай работай па перавозцы, на лесанарыхтоўках і г. д.

Пасьпех 3-й Усесаюзнай лётарэі ТДА-Авіяхіму.

Рэалізацыя білетаў 3-й Усесаюзнай лётарэі ТДА-Авіяхіму праходзіць з вялікім посьпехам.

Па гораду Менску ўжо рэалізавана па ячэйках [illegible] каля 5000 лётарэйных білетаў.

3 раёны [illegible]

Усяго па Менскай акрузе [illegible] рэалізавана 18000 білетаў.

Падрыхтоўка да будаўнічага сэзону.

Да рэспубліканскага [illegible] будаўнічага сэзону 1929 году [illegible] Менску.

Выезд пісьменьніка А. Рэйзіна ў Віцебск.

Пазаўчора з Менску выехаў [illegible] яўрэйскі пісьменьнік А. Рэйзін.

У Віцебску Рэйзін пабудзе да суботы, пасьля чаго паедзе ў Маскву.

У Савецкім Саюзе пісьменьнік прабудзе некалькі месяцаў.

Рост сеткі ўстаноў аховы здароўя ў вёсцы.

У 1924 годзе па раёнах Беларусі было 84 больніцы, у якіх налічвалася 1745 ложкаў. Сёлета ўжо існуе 124 больніцы з 2608 ложкамі, 17 сухотных дыспансэраў і пунктаў у 1926 г. абслужылі 26420 чалавек а летась ужо звыш 30000 чалавек.

Забясьпечаньне будаўніцтва дэфіцытнымі матар'яламі.

Эканомнарада БССР паставіла пытаньне перад саюзнымі органамі аб выдзяленьні для Беларусі дэфіцытных будаўнічых матар'ялаў для наступнага будаўнічага сэзону. Паміж іншым для будаўніцтва 1929 г. патрэбна 7200 тон гатунковага жалеза, 865 тон—дахавага, 530 тон—ацынкаванага.

Апрача таго Эканомнарада просіць пэнтр адпусьціць 2850 тон жалезных бэлек.

Забясьпечаньне вясковага настаўніцтва хлебам.

Наркамгандль БССР запрапанаваў мясцам зьвярнуць больш увагі на забясьпечаньне хлебам вясковага настаўніцтва і іх сям'яў.

Настаўніцтва, якое ня мае сваіх пасеваў, павінна быць прыраўнена ў адносінах [illegible]

Конкурс на лепшы вэтэрынарны вучастак.

[illegible]

Падрыхтоўка новага камсамольскага актыву.

[illegible]

Адчыненьне Ўсебеларускай мастацкай выстаўкі.

[illegible]

Адчынілася ўсебеларуская фізыка-матэматычная канфэрэнцыя.

Учора ў памяшканьні пэдфаку БДУ адчынілася ўсебеларуская фізыка-матэматычная канфэрэнцыя. На канфэрэнцыю з усіх акруг БССР прыехалі выкладчыкі матэматыкі і фізыкі школ сямёхгодак, вячэрніх школ узвышанага тыпу з інш. Канфэрэнцыя абгаворыць шэраг спэцыяльных мэтадычных і пэдагагічных дакладаў.

Менскі дзень.

— 10 лютага адчыніцца IV Усебеларускі зьезд інспэктароў нарасьветы. На зьезд апрача акруговых інспэктароў прыедуць усе райінспэктары нарасьветы. Зьезд абгаворыць шэраг пытаньняў і працягнецца да 5 дзён.

— За апошнія тры гады за сродкі Наркамздраву БССР было накіравана на курорты Саюзу 313 сялян, з іх у 1928 г.—123 чал.

Вынікі конкурсу праэкту тыповых школ.

Скончыўся конкурс на складаньне праэктаў будынкаў тыповых школ. Конкурс быў абвешчаны Наркамасьветы БССР. На конкурс было прадстаўлена каля 100 розных праэктаў будынкаў 1-кампл., 2-кампл., 4-кампл. і 7 гадовых школ. За лепшыя праэкты выдадзена 20 прэмій і 4 прэміі—за праэкты фасадаў. Для прэміраваньня праэктаў НКА было адпушчана 10815 руб. Тры прэміі на конкурсе атрымалі беларускія працаўнікі: Клімаў (тэхнік НКА). Якубовіч і Пуцінкі, а рэшта прэмій прысуджана маскоўскім і ленінградзкім інжынэрам, архітэктарам і студэнтам спэцыяльных вучэбных устаноў.

Абсьледваньне працы па ліквідацыі няпісьменнасьці

Цэнтральны савет таварыства „Прэч Няпісьменнасьць" у парадку грамадзкай працы прыцягвае 50 студэнтаў БДУ і тэхнікумаў для правядзеньня ў час зімовых канікул агляду становішча працы па ліквідацыі няпісьменнасьці і працы нізавых ячэек „ПН". Апрача таго студэнты па асобных раёнах дадуць характарыстыку месячніка за граматнасьць.

Дасягненьні ў галіне аховы маці і дзіцяці.

За апошнія гады мы маем значныя дасягненьні ў галіне аховы маці і дзіцяці. Так, у 1925 годзе было 11 сталых ясьляў, а зараз ужо 27; кансультацый для цяжарных у 1925 г. ня было ніводнай, а сёлета—15; раённых кансультацый было 6, а зараз 52. У 1925 г. існавала 45 палявых ясьляў, а ў 1928 г.—205.

Цікавая выпаходка.

На апошнім пасяджэньні бюро садзейнічаньня па рабочаму вынаходзтву была разгледжана выпаходка інжынэра Цыпаровіча, які выпайшоў універсальную рэкуператыўную печку для шкляных заводаў. [illegible]

Новыя кнігі.

[illegible]

2. „Пр-сады" Апавяданьні. Выданьне другое Цішка Гартны. Стар. 286, цана 2 р.

3. «Як загатаўляць сельска-гаспадарчыя прадукты» Н. П. Сьпічэвка. Стар. 64, цана 35 кап.

4. «Унук камунара» Аповесьць. А. Драздоў. Пераклаў з расейскага Ал. Александровіч. Стар. 198, цана 75 кап.

„НОРД-ОСТ".
(КІНО „КУЛЬТУРА").

На працягу ўсяго фільму глядач знаёміцца з клясавымі супярэчнасьцямі Паўночна-Амэрыканскіх Злучаных Штатаў (ПАЗШ). Прычым, гэтым матар'ялам фільм перагружан да немагчымасьці. Усё згомтана ў адзін вузел: эксплёатацыя рабочых, прадажная амэрыканская фэдэрацыя працы, рамантычныя адносіны амэрыканскага інжынэра-жанчыны Олан Хартлей да прадстаўніка савецкага трасту Гурава—былога сібірскага партызана і г. д.

На наш погляд, рэжысэр Сабінскі не дасягнуў тэй мэты, якую гэтым фільмам ён перад сабою паставіў. Рэжысэр хацеў паказаць, што ў поўную супрацьлегласьць ПАЗШ у СССР пралетарыят вырашыў праблему клясаў праз рэвалюцыю, але гэтага з фільму зусім ня відаць. Олан Хартлей часамі задумваецца аб СССР толькі таму, што ў яе ёсьць сын ад былога сібірскага партызана Гурава. Каб ня сын, дык Олан Хартлей і ня ўспомніла-б аб СССР.

У выніку атрымліваецца зусім незразумелы пераклёт рамантычнаму асоб з рэвалюцыйнай барацьбой амэрыканскіх рабочых.

Цікава адзначыць, як у фільме вырашана нэгрыцянскае пытаньне: нэгр дапамагае Олан Хартлей і перашкаджае капіталісту толькі таму што гэты капіталіст перакінуў яго ад машыны на чорную працу. І тут незразумела, чаму нэгр помсьціцца: ці таму, што ён змагаецца за агульную справу, ці толькі таму, што капіталіст закрануў яго асабістасьць.

Фільм „Норд-ост" зьяўляецца як-бы другой сэрыяй фільму „Пурга" таго-ж рэжысэра Сабінскага, але зроблен ён далёка ня так выразна і цікава, як «Пурга».

С. Аз.

З ЛІСТОЎ РАБСЕЛЬКОРАЎ.

КАЛІ ПРАЦУЕ ЧЫТАЛЬНЯ?

Адзіным культурным цэнтрам мястэчка Ляды (Аршаншчына) зьяўляецца чытальня. Але ў гэтай чытальні ніколі нельга пачытаць што-небудзь, бо заўсёды там гоман, найбольш самога раённага начальства, таксама вызначаных дзяжурных ніколі ня бывае там. Пры нардоме маюцца гурткі, але яны вяла працуюць. Акрамя гэтых перашкод ёсьць яшчэ больш важная перашкода—гэта тое, што ў сьвяточныя дні наладжваюцца спэктаклі, а ў дні сьпэктакляў чытальня бывае зачынена.

Фз.

ТЭЛЕФАНІСТ ПРАДАЕ МАРКІ...

—Тэлефонная станцыя Мсьціжа, званіў раз старшыня Бягомельскага РВК і прасіў зьвязаць яго з Бярэзінскім сельсаветам, каб перадаць тэрміновае распараджэньне.

Замест адказу, старшыня атрымаў красамоўнае маўчаньне Старшыня далей звоніў і, урэшце, праз паўгадзіны атрымаў адказ, што няма часу даваць Бярэзіну, бо тэлефаніст прадае маркі.

Трэба раённай канторы ўрэгуляваць абслугоўваньне тэлефонамі.

Сьвітка.

РАДЫЁ-ПРЫЁМНІК АДПАЧЫВАЕ...

Яшчэ ў мінулым годзе Халопеніцкі нардом здабыў сабе радыё-прыёмнік. Першыя часы радыёпрыёмнік выкарыстоўваўся і яго слухаць прыходзіла шмат насельніцтва. Цяпер ён сапсаваўся і валяецца ў шафе без толку і карысьці.

Трэба яго адрамантаваць і наставіць у нардом.

А.

АНТЫСЭМІТ У САЎГАСЕ.

[illegible]

Блемба.

НЯМА ГАЗЭТ, А ЁСЬЦЬ П'ЯНКА

Калектыў „Трактар", Цялевіцкага сельсавету, Слуцкага раёну з'арганізаваўся вясною 1928 г. Калектыў складзен з бедзякоў вёскі Цялевічы.

Дзякуючы ўпартай працы, калектыў мае значныя дасягненьні і можа служыць прыкладам для індывідуальных гаспадарак: калектыў пабудаваў будынкі, здабыў патрэбныя машыны і гэта ўсё пры 54 дзесяцінах зямлі на 50 едакоў. Але побач з гэтым ёсьць шмат адмоўнага, што перашкаджае працы. У калектыве адсутнічае культурная праца, няма газэт, ёсьць вельмі частыя п'янкі. Таксама маюцца канфлікты паміж калектывам і двума сябрамі Хадаровічам і Шышко, якія знаходзяцца на пасаках з заробак не здаюць у калектыў. Маюцца няправільныя ўзаемаадносіны паміж старшынёй і сябрамі калектыву.

К. Біч.

«НЯМА ЧАСУ».

Ужо больш году як у Халопенічах абраны райком Мопр'у і бюро мясцовай ячэйкі, але працы ніякай няма. Пасяджэньняў і сходаў ня бывае, вучоту сяброў і сяброўскіх узносаў таксама няма. На запытаньне сябрам чаму гэта так, яны адказваюць, што няма часу.

А.

ДРЭННЫЯ ГАСПАДАРЫ.

Халопеніцкая раймілізыя аддала на часовае карыстаньне селяніну ватрыманага каня. У выніку кепскага догляду конь здох. Хто адкажа за прапажу каня?

А.

ПАПОЎСКІ КАНТРАКТ.

Поп вёскі Чырвоная Слабада, Дубровен[illegible]

Камсамолец.

Папраўка.

У нумары 1 (2490) ад 3 студзеня г.г. па недагляду карэктуры ўкраліся памылкі. На другой старонцы ў артыкуле „Гэта краіна—Беларусь" у 56 радку надрукована «аб'ядканьне», а трэба чытаць „абвацаньне" і ў артыкуле „Урачыстае адчыненьне Беларускай Акадэміі Навук" у апошнім абзацы надрукована „аб памыцы", а павінна быць „аб пасылцы".

Апавяшчэньне. ДОМ АСЬВЕТЫ.

Арганізаваны 5-м групкомам працасьветы вечар, прысьвечаны 10-цігодзьдзю БССР адбудзецца ў Доме Асьветы, у суботу 5-I-29 г. Пачатак роўна а 7-ай гадзіне ўвечары.

Адказны рэдактар **М. КУДЗЕЛЬКА**

БЕЛДЗЯРЖТЭАТР.

ПЯТНІЦА, 4 студзеня Саюзу будаўнікоў

„ПЕРАМОГА"

Пачатак а 8 г. ўвечары.

КІНО-ТЭАТР «КУЛЬТУРА».	3 аўторка 1 студзеня **„НОРД-ОСТ"**
КІНО „ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА".	3 аўторка 1 студзеня **„ВЫКЛІК СЬМЕРЦІ"** у 8 частках.
КІНО «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ».	Другі тыдзень. Сусьветны баявік **„Патомак Чынгіс-Хана"** у 8 частках.
1-ы ДЗІЦЯЧЫ КІНО ТЭАТР «ЮНЫ ПІАНЭР». (Памяшканьне кіно «ПРАЛЕТАРЫ»).	Штодня 3 дзіцячыя сэансы ў 2 з пал. 4 і 5 з пал. г. 1) „СЯРОД ЗЬВЯРОЎ" 2) „ДЖЭК, СЛОН І Ко. Каса з 1 1/2 гадз. дню. Цана білета—15 к.
КІНО ПРАЛЕТАРЫ	З 1-га студзеня вячэрнія сэансы для дарослых **„КЭНІГСМАРК"** пачатак а 7 гадзіне,—каса—з 5 гадзін. Цэны: ад 25 да 45 кап.

На падставе Пастановы Эканомнарады пры СНК БССР ад 12-XI—1928 году Цэнтральны Сельска-Гаспадарчы Склад пры Наркамземе Беларусі

„ЦЭНТРАЗЕМСКЛАД"

і яго аддзяленьні на мясцох

ЛІКВІДУЮЦЦА.

[illegible]новы і асобы, якія маюць прэтэнзіі да Цэнтраземскладу і яго [illegible] на мясцох павінны заявіць аб іх да 10 лютага 1929 г. [illegible] „Цэнтраземскладу» ў г. Менску (Савецкая, 47). [illegible] тэрміну ніякія прэтэнзіі прымацца не будуць.

ЛІКВІДКОМ.

АБАВЯЗКОВАЯ ПАСТАНОВА № 1
Менскага Гарадзкога Савету

2 студзеня 1929 г.

АБ ПАРАДКУ ВЫВАЗУ БУДАЎНІЧАГА СЬМЯЦЬЦЯ І ЗАХАВАНЬНЯ КАНАЛІЗАЦЫЙНАЙ СЕЦІ.

Менскі Гарадзкі Савет пастанаўляе:

1. Абавязаць усе будаўнічыя арганізацыі звазіць будаўнічае сьмяцьцё і зямлю выключна ў месцы, адведзеныя камгасам.

2. Ускласьці на домакіраўніцтвы нагляд за захаваньнем прылягаючай каналізацыйнай сеці.

3. Сурова забараніць домакіраўніцтвам і асобам, якія робяць уборку вуліц і двароў, скідаць сьмяцьцё ў калодзежы (люкі) каналізацыйнай сеці і забруджваць іх.

Увага: Адчыненьне люкаў дапушчаецца толькі па спэцыяльнаму дазволу камгасу.

4. Вытворцы будаўнічых работ, домакіраўніцтвы і асобы, якія парушаць гэтую пастанову, падлягаюць штрафу ў адміністрацыйным парадку да 100 рублёў.

5. Нагляд за выкананьнем гэтае пастановы ўскладаецца на камгас і міліцыю.

6. Гэтая абавязковая пастанова ўваходзіць у сілу праз 7 дзён з дню апублікаваньня.

Нам. Старшыні Менскага Гарадзкога Савету Рабіновіч.

Сэкратар Менскага Гарадзкога Савету Пасынкоўскі.

ПАТРЭБНЫ АГЭНТЫ

для збору падпіскі на часопіс

„УЗВЫШША".

Агэнты за сваю працу атрымліваюць ганарар:

1) 50 кап. ад падпіскі на 1 камплект;

2) ад падпіскі на 10-ы камплект—75 к., на 25-ы—1 руб., на 50-ы—1 руб. 50 кап., на 100-ы—2 рублі за камплект.

АДРАС РЭДАКЦЫІ:

Менск, Сав[illegible] „УЗВЫШША".

ВЫДАВЕЦТВА ДЗЯРЖПЛЯНУ БССР

МЕНСК, ПЛЯЦ ВОЛІ, Д № 5, ТЭЛ 2-84

ПРЫМАЕЦЦА ПАДПІСКА НА 1929 ГОД

НА ШТОМЕСЯЧНУЮ ПАЛІТЫКА-ЭКАНАМІЧНУЮ ЧАСОПІСЬ

„САВЕЦКАЕ БУДАЎНІЦТВА" (4-ы год выданьня)

Часопісь удзеляе ўвагу пераважна пытаньням эканамічнага будаўніцтва і вывучэньня гаспадаркі БССР. Акрамя таго, у часопісі знаходзіць адбітак і эканамічнае жыцьцё суседніх краін.

У 1929 г. часопісь, як і да гэтага часу, ставіць сваею мэтаю даць клясавую ацэнку эканамічных працэсаў гаспадаркі БССР у сучасны момант, увязаць моманты эканомікі ў мінулым і намеціць мэтавую ўстаноўку гаспадаркі рэспублікі на шлях сацыялістычнага будаўніцтва.

Часопісь мае наступныя сталыя аддзелы: 1 Эканамічнае будаўніцтва і эканамічная палітыка. 2. Савецкае і культурнае будаўніцтва. 3. За рубяжом. 4. Кан'юнктура народнае гаспадаркі БССР. 5. Па акругах. 6. Крытыка і бібліяграфія. 7. Хроніка. 8. бюлетэнь дынамікі народнае гаспадаркі БССР.

У мэтах прасоўваньня часопісі да найбольш шырокага кола гаспадарчых, савецкіх і партыйных працаўнікоў, выдавецтва зьнізіла падпісную плату на 25 проц.

УМОВЫ ПАДПІСКІ:

На 12 м.	На 9 м.	На 6 м.	На 3 м.
7 р. 50 к.	6 р.	4 р.	2 р.

ДЛЯ ГАДАВЫХ ПАДПІСЧЫКАЎ ДАПУСКАЕЦЦА РАСТЭРМІНОЎКА: ПРЫ ПАДПІСЦЫ—3 РУБ., ДА 1 КРАСАВІКА—2 Р. 50 К. І ДА 1 ЛІПЕНЯ—2 РУБ.

Раённым арганізацыям, якія падпішуцца не менш чым на 5 экз. часопісі на год, даецца скідка ў 25 проц. Падпіска прымаецца: усімі п.-т. к-рамі, к-рамі аб'ядн. аддзял. выдавецтв, упаўнаважанымі выдавецтва Дзяржпляну пры акрпляне і непасрэдна рэд. выдавецкім аддзелам Дзяржпляну.

ВЫСТАЎКА КНІГІ

Беларускае Дзяржаўнае Выдавецтва

Дом Селяніна, 2-гі паверх, Чырвонаармейская вул.

По ўзгадненьні з дырэкцыяй Дому Селяніна ўстаноўлены наступны парадак агляду выстаўкі

ВЫСТАЎКА КНІГІ

АДЧЫНЕНА ШТОДНЯ

ад 10 гадз. раніцы да 1 гадз. дня і ўвеч. ад 5 да 8 гадз.

ТЛУМАЧЭНЬНІ БУДУЦЬ ДАВАЦЦА ГРУПАМ НЯ МЕНШ ЯК У 10 ЧАЛ.

Просьба да ўсіх фабзаўкомаў, мясцкомаў, настаўніцтва арганізаваць групы для агляду выстаўкі і загадзя паведамляць па тэлефону 13-73 (Белдзяржвыдавецтва, тав. Красуцкі) або 9-35 (Дом Селяніна, тав. Гузьней) аб дню і гадзіне, у якія даная група будзе аглядаць выстаўку.

Індывідуальны пропуск на выстаўку будзе адбывацца толькі з дазволу адміністрацыі Дому Селяніна.

БЕЛДЗЯРЖВЫДАВЕЦТВА.

ВЫСТАЎКА КНІГІ

Дом Селяніна, 2-гі паверх, Чырвонаармейская вул.

Беларускае Дзяржаўнае Выдавецтва